Time Out

BARCELONA

#550
9 - 15
DE MAIG
2019

TE'L PODEM REGALAR GRÀCIES ALS NOSTRES ANUNCIANTS

Entrevistem Thomas Page McBee, el boxejador trans que noqueja els prejudicis!

SOBIRANIA DIGITAL

COL·LABORAR PER CURAR

L'ALTERNATIVA AL PLÀSTIC

EL FESTIVAL QUE ARREGLA EL FUTUR

EDUCAR ENTRE TOTS

UN NOU CONCEPTE D'HABITATGE

ECONOMIA COOPERATIVA

L'ART QUE FA LA CIÈNCIA

L'ORDINADOR QUE HO CANVIARÀ TOT

De cap al futur

Projectes, iniciatives i persones que treballen a Barcelona per construir un món millor per a tothom

lliure

MONTJUÏC 9/05 A 9/06

amb
ANDREU BENITO
JOEL BRAMONA
JAUME SOLÀ
BRUNA CUSÍ
ANNA GÜELL
ANDRÉS HERRERA
JOSEP JULIEN
LLUÍS MARCO
ÁUREA MÁRQUEZ
ALBERT PÉREZ
ALBA RIBAS
DAVID VERDAGUER

DOGVILLE
UN POBLE QUALSEVOL

de **LARS VON TRIER**
dramatúrgia **PAU MIRÓ** i **SÍLVIA MUNT**
direcció **SÍLVIA MUNT**

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

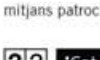

entitat concertada amb

Sumari

Del 9 al 15 de maig de 2019

Raynald Colom **Música, pàg. 36**

MARIA DIAS

Setmana de l'Arquitectura **Coses per fer, pàg. 24**

MARIA DIAS

'Llindar i celístia' **Art, pàg. 39**

Batuar **Menjar, pàg. 40**

IRENE FERNANDEZ

Reportatges

14. Entre tots

Maria Junyent se sent més optimista després de parlar amb els responsables de 9 projectes barcelonins que treballen per un futur millor.

20. Cops de puny

Borja Duñó fa baixar del ring Thomas Page McBee per preguntar-li com entoma els ganxos de la intolerància un boxejador trans.

Seccions

04. Ara i aquí
24. Coses per fer
30. Cinema
33. Teatre i Dansa
36. Música i Nit
38. LGBTI
39. Art
40. Menjar i Beure
44. Tendències

CONVERSA AMB NOSALTRES

facebook.com/timeoutbcn

@timeoutbcn

@timeoutbcn

MIRA AIXÒ!
Per **María José Gómez**

Grans esperances Aquesta revista va plena de motius per recuperar un bri de confiança en el futur. A banda de les iniciatives del reportatge (pàg. 14), recollim dues lluites per la visibilitat del col·lectiu trans, en un cas sobre un ring (pàg. 20) i uns altres sobre un escenari (pàg. 38). I també us presentem Free Form Style, una marca de roba pensada per fer més fàcil i bonica la vida de les persones amb discapacitat (pàg. 44).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Tria de què escriuen Tina Vallès, Maria Cabrera, Sebastià Portell i Gonzalo Torné a **@TimeOutBCN**

Mercat immobiliari

Un relat de Maria Cabrera

LA BLANCA M'HA dit: "Au, ves a caminar"; la Blanca és llesta i bona i jo li he fet cas. He sortit de casa i m'he concentrat molt a seguir una línia rectíssima amb els peus esporuguits i fent passets molt junts, he travessat carrers rectes i paratges selvàtics, després ha vingut una vastíssima plana horitzontal on la gent s'estava estirada per terra, mig vessada de qualsevol manera i respirant petit-petit quasi sense gosar; al final de tot hi creixia un edifici altíssim que feia una ombra ben espessa, per les finestres hi he vist tot d'escrivents treballant febrosament sota la llum malalta dels quinqués; un home amb un monocle els dirigia amb ordres esquerpes en una llengua amb moltes hacs i moltes ces i tota la torre exhalava un tuf nauseabund de farigola. He mirat molta estona aquell home ridícul: panxut i garrell, d'espatlles encorbades i constretes i cap punxegut; semblava un guerrer deshonrat abandonant la fortalesa perduda, mirant-la per darrer cop abans d'entomar l'absolutisme del desert. Duia una camisa de color brunzit de mosca, embotida dins d'uns pantalons de molesquí coronats amb uns tirants beix enrivetats de crema. Se'ls tocava sovint: a cada ce, un pessic al tirant dret i una cascada d'hacs que la seguia. El clec-clec metàl·lic que feia en pinçar-lo alterava més i més les tropes d'escrivents fantasmagòrics, que s'abocaven amb fúria sobre les màquines d'escriure, cada cop els dits més ràpids, cada cop la faç més pàl·lida.

Hi ha hagut un moment que, com aquell qui no vol cosa, s'ha tocat el tirant esquerre: aleshores una solidíssima absència de soroll s'ha estès per les plantes de l'edifici, pujant lenta i segura com la boira, i els escrivents han restat quiets. Aleshores l'home ha dibuixat un somriure lent, calculat, i se l'ha estampat sobre el rostre de guilla verda; després ha respirat profundament i ha repres el discurs d'hacs i ces com si res no hagués passat. M'ha semblat tot plegat un joc de poders pervers, estudiadíssim, i amb molta cura i una certa dificultat he desenganxat la mirada del vidre per on espiava. I jo també he respirat. He educat un altre cop els peus per a la marxa i, un-dos, un-dos, com si fos jo un tudó gris i blau, distret, a l'ampit d'una finestra rere la qual dues persones han acabat de fer l'amor, he trobat una rambla i m'he disposat a caminar. He vist bèsties manses repetint-se al fons del paisatge i mitjans de transport que encara no existeixen, capaços de fer i desfer el grandíssim misteri del temps com qui passa una agulla per un tros de tela de drap. Per la dreta m'ha passat un grup de senyores que de lluny semblaven antigues i, de prop, infants; parlaven català amb accent de Portbou. Després ha vingut que m'he cansat, però ha coincidit que just llavors s'ha acabat de cop el segle i s'ha descobert que al fons de tot de Barcelona, si la camines en línia molt recta, hi ha el mar.

M'ha semblat tot plegat un joc de poders pervers

→ La setmana que ve... 'Cruising' per Sebastià Portell

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Rockejar

Es reunifiquen **The Hellacopters**, indòmits suecs que van ser punta de llança de la invasió de rock escandinau de finals dels 90. Nostàlgia? Sí, però d'alta energia. Poseu els dits a l'endoll del Razz el dv. 10 a les 20 h.

Tapejar

La ruta gastronòmica **hoteltapatour.com** torna més potent que mai: hotels de gran luxe, que van des d'edificis centenaris a oasis urbans, ofereixen tapes de proximitat i copes de vi a vuit euros, fins al 31 de maig.

Descobrir

Del dv. 10 al dg. 11 l'espai Utopia 126 us porta el futur de la foto: dotze alumnes de l'IED exposaran a **Utopia Markets Photo** les seves millors imatges, centrades en estil urbà, música, naturalesa i temàtica lliure.

Damm 2019

COMPLOT IPA

MEDITERRANEAN INDIA PALE ALE

LUPPOLO-LÚPULO-LLÚPOL-HOPS • NUGGET PRADES

AMB LLÚPOL DE PRADES

Complot en recomana el consum responsable 6,6º

QUEDA'T AMB ELLA

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

IRENE FERNÁNDEZ

Alba Queraltó

Emprenedora, 23 anys. zadig.es

A tu el batxillerat et va desconcertar...
Sobretot la pressió que comportava fer-lo i fer la selectivitat. Se'ns educa de manera gairebé massiva per aconseguir uns resultats que suposadament marcaran el teu futur professional i després, a l'etapa universitària, t'adones que això no és així.

A partir d'aquí va néixer Zadig.
Sí, ens vam unir un grup de persones amb inquietuds educatives per llançar el projecte, que va comptar amb el suport del programa B-Challenge i va guanyar una beca. Primer estava pensat perquè fos un any sabàtic dissenyat per als estudiants que no sabessin què estudiar, però es va reorientar.

Ara és un interrail.
Sí, està orientat a estudiants de 16 a 18 anys i és un viatge per Europa de deu dies amb deu joves. Visitem diferents empreses, *start-ups*, grans corporacions, organitzacions com la UNESCO i *freelancers*, i els mostrem diferents realitats o reptes perquè tinguin un ventall més ampli d'opcions professionals. I ja en portem tres edicions.

Una ciutat innovadora: Berlín
Una professió de futur: Cap, està per inventar!

Com ha estat l'experiència?
Molt positiva! Els fem sortir de la seva zona de confort, els fem treballar en equip i els donem l'oportunitat d'explorar diferents perfils professionals. De fet, volem ampliar projectes, tot i que som associació sense ànim de lucre, cap de les persones que hi treballem té retribució econòmica, i no és fàcil!
■ *Begoña García Carteron*

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Una noia ensenya una foto en una terrassa de l'Eixample:
–Por este pierdo mucho las bragas.

Una àvia n'abraça una altra:
–¡Voy tan bien vestida porqué hoy ha pasado el cura!

Dos homes de 60 anys es troben al bus V17:
–Què hi fots, aquí assegut? Això és per a gent gran.
–I què et penses que soc? Ja no ballo rock and roll!

Una parella pel carrer Ferran. Ella:
–Estic molt contenta d'haver portat la nena als Escolapis de la Rambla. Allà sí que són gent de bé!

Una veïna tus a l'escala:
–Peores toses he toreado.

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a **redaccio@timeout.cat**

SONS SOLERS
EL FESTIVAL DE FINCA MAS SOLERS
12.07.19
SLOW FESTIVAL
SANT PERE DE RIBES
JOAN DAUSÀ
JOAN MIQUEL OLIVER
PAVVLA
INTANA
DELAFÉ DJ
ENTRADES A WWW.SONSSOLERS.CAT

Organitza

FINCA MAS SOLERS
GRUP PERALADA

Patrocinen

ESTRELLA DAMM · G'VINE GIN OF FRANCE · BRUGAL · ROYAL BLISS · FRIT RAVICH · CASINO BARCELONA

Col·laboren

J.MUSIC & SOUND · SANDRO DESII · Font Vella · serviRestaurc · promogasa · mon-bus · HOTELDESITGES · eventosclub · TR3SC · TimeOut · Naciódigital · rac 105 · Ajuntament Sant Pere de Ribes · Barcelona · Diputació Barcelona

FIGHT!

Aquesta setmana: Madonna i Maluma

(i la setmana que ve... 'Gifs')

'It's Madonna, b*tch!'

Amb *Medellín*, Madonna repeteix el que tantes vegades ha fet al llarg de la seva carrera: pujar a l'onada de moda i provocar. Ara mateix la música llatina ho peta tan fort que és estrany que l'Ambició Rossa no s'hagi posat abans a *perrear*. A l'hora de provocar, la Ciccone ho té tan fàcil ara com fa 30 anys. Si abans aconseguia titulars fent un petó a un sant negre o publicant un llibre 'eròtic' (ehem), ara ho fa llepant el dit gros d'un reguetoner de 25 anys. En realitat, el que ara incomoda més a la gent, també a molts dels seus fans, és que Madonna no faci 'el que toca' quan una dona es fa gran. I el que toca és ser elegant, apartar-se gentilment per dedicar-se a ser una senyora i evitar caure, a tota costa, en el ridícul. A mi precisament el que m'agrada més d'aquesta col·laboració és la seva actitud poca-solta i desvergonyida. Reivindico amb Madonna el dret a envellir amb indignitat. A fer el que et rota en qualsevol moment de la teva vida. I, *al loro*, que la cançó no està tan malament. Repetiu amb mi: *1, 2, cha cha cha*.

ORIOL MALET

Maluma, 'go home'

Quan vivia a Londres cada diumenge, com un ritual, quan entrava al pub The Hawley Arms de Camden Town, el primer que feia era triar a la *jukebox Psycho killer* dels Talking Heads i *Like a prayer* de Madonna. Aleshores, una Madonna trencadora besava el peu d'un sant negre amb qui s'acabava enrotllant (el Vaticà es va posar les mans al cap i jo em vaig treure el barret!). Ara, 30 anys més tard, Madonna llepa el dit gros de Maluma al clip de *Medellín* i a mi se'm posen els pèls de punta! Tots dos vídeos han estat dirigits per dones: Mary Lambert, *Like a prayer*, i una madrilenya, Diana Kunst, *Medellín*. Em sap greu, però crec que Madonna mereix ser dirigida d'una manera molt més elegant! L'hem vist fer copes de cava anteriorment i amb molt més estil a *Music*, lluint també barret de *cowgirl*, i deixar-se la pell amb moviments impossibles a *Hung up*. Madonna, no deixis que et tornin a fer llepar el dit a ningú i menys el de Maluma. *Strike a pose!*

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Aeroports plens de natura com a Singapur

Mentre que a la nova terminal del Prat el que floreix és el vidre i la ceràmica, avui ens fixem en l'aeroport de Changi, a Singapur, que ha estat triat per setè any consecutiu com el millor del món. Ara, a més, comptarà amb una espectacular zona verda rematada amb la cascada interior més alta del món, obra de l'arquitecte Moshe Safdie. És un espai d'esbarjo en cinc nivells amb tota mena de serveis i una frondosa vegetació com a protagonista, amb 120 espècies de plantes de grans dimensions, 900 arbres, petites cascades i senders empedrats per poder fer un passeig verd entre vol i vol. ■ *Manuel Pérez*

Més coses que voldríem tenir a BCN a **timeout.cat/grrrr**

PALAU ROBERT
Catalunya en valor

PALAU ROBERT
Passeig de Gràcia, 107
08008 Barcelona
Tel. 932 388 091

palaurobert.gencat.cat

Segueix-nos a:

CATALUNYA 7,5 MILIONS DE FUTURS

#setmilionsimig

Exposició
Fins al 30.06.2019
Entrada lliure

Generalitat de Catalunya

7,5 Milions de futurs

SÈRIES

Nuestro planeta

QUAN PENSÀVEM QUE els documentals de natura no ens podien oferir res de nou, Netflix estrena un espectacle per terra, mar i aire mostrant l'estat de la Terra, maltractada per un antropocentrisme radical. Una sèrie que obliga a tenir una mentalitat ecològica i que enamora a base de plans impossibles, famílies d'orangutans i ocells que ballen per reproduir-se, com ho faries tu a l'Apolo un divendres.
■ *Serielizados*
→ Disponible a Netflix

Ben fet

Que Netflix hagi reclutat tota la tropa de professionals de documentals de la BBC com *Blue planet* o *Planet earth*. A tots ells i a David Attenborough, el narrador que ens fa posar la pell de gallina.

No cola

L'estructura es fa un pèl repetitiva. Tot està narrat perquè comencis adorant el planeta i perquè acabis odiant els humans. Molt necessari, però quan portes tres capítols ja t'ho esperes.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Fel-i-gres

Persona que projecta el seu dolor amarg (fel) en les rajoles de ceràmica dura i impermeable (gres) de manera que la bilis, en no penetrar les argiles, roman fidelment (feligrès) com a testimoni d'una rancúnia constant.

3 RAONS PER LLEGIR...

LA PASSIÓ
Jeanette Winterson
→ Trad. de Dolors Urdina. Edicions del Periscopi. 208 pàg. 17,50 €.

1.
Henri, Villanelle, Napoleó
Som al principi del segle XIX, a l'època en què Napoleó i les seves tropes arrasen Europa. Allà hi ha també Henri, un jove cuiner al servei del general que s'enamorarà de Villanelle, una veneciana que ha estat crupier als casinos de la ciutat i que té grans històries per explicar: "Us estic explicant històries. Creieu-me".

2.
Les passions
Això no és una novel·la històrica ni una història d'amor. O no només. El títol és el que és i la passió ho tenyeix tot, des de la dèria de Napoleó pels pollastres (un de sencer cada nit) fins a les pregàries dels creients, que mai troben en la resposta de Déu la passió que ells hi entreguen. La passió és, segons l'autora, allò que hi ha "entre la congelació i el desgel, entre l'amor i la desesperació, entre la por i el sexe".

3.
El llenguatge
Jeanette Winterson parla de risc, de por, de vida i mort amb una naturalitat fabulosa, que a nosaltres ens arriba en el català senzill i precís de la traducció de Dolors Udina. ■ *Maria Junyent*

Troba més lectures apassionants a **timeout.cat/llibres**

BCNQUIZ!

Ciència-ficció

Per **Ricard Martín**

Si aneu a comprar llibres de segona mà al mercat de Sant Antoni, veureu que els de ciència-ficció són els més cotitzats. Què en sabeu?

IDENTI-KIT!

Si vau fer EGB, de ben segur que heu llegit la seva novel·la més popular: aquella on una noia verge i bruna i un noiet acaben com Adam i Eva després de l'apocalipsi.

IRISNEGRO

Prolífic és dir poc: va publicar 128 obres, en les quals va conrear gèneres tan antitètics com la ciència-ficció experimental, el realisme i la novel·la negra.

1. Quin autor d'una de les grans distopies del segle XX va lluitar a Barcelona el 36?

01. Aldous Huxley. Es volia inspirar per escriure *Un món feliç*, experimentant de primera mà el feixisme.
02. Isaac Asimov. Tenia just 16 anys quan va venir amb els Brigadistes Internacionals.
03. George Orwell, autor de *1984*.

2. Apocalipsi comtal

T R A P O S

→ Els de les cabres ens van filmar la fi del món.

I S O L A T L C

→ Literat que deia que Barcelona no existeix.

M I E R D E O S

→ Nena zombi amb nom de baladista vuitanter.

3. Cert o fals?

→ Un jove del Guinardó ho va petar amb una novel·la post apocalíptica a Vallvidrera, i ara triomfa als Estats Units escrivint encreuaments entre Scooby Doo i Lovecraft.

4. Els llibres de 'Joc de trons' ens van arribar gràcies a una llibreria que els va editar. Quina?

01. Laie, que van tenir l'olfacte de publicar l'obra magna de George R.R. Martin.
02. La Central. Gràcies a la bomba comercial van obrir tres llibreries més.
03. Gigamesh, llibreria especialitzada en ciència-ficció i fantasia.

→ **SOLUCIONS**: **1.3.** De la seva experiència com a milícia del POUM en va sorgir Homenatge a Catalunya (1938). **2.** Àlex i David **PASTOR** van dirigir *Els últims dies*, on la humanitat ja no surt al carrer per una inexplicable epidèmia de pànic. David **CASTILLO** és l'autor de *Barcelona no existeix* (2014), la visió de com seria la nostra ciutat el 2040, rosegada per la manipulació mediàtica. La nena **MEDEIROS**, alta i omega de l'apocalipsi zombi de la saga REC. **3. CERT.** Edgar Cantero, que va triomfar amb *Valvi* (2011). La seva novel·la *Meddling kids* (2017), escrita en anglès, va entrar al top 10 dels més venuts del *New York Times* la tercera setmana de posar-se a la venda. **4.3.** Alejo Cuervo, editor i propietari de Gigamesh, els va començar a publicar el 2001. IDENTI-KIT: **Manuel de Pedrolo.**

Si em perdo, busqueu-me a... Les biblioteques públiques

Maria Junyent
Reportatges

Les biblioteques públiques són temples de democràcia, coneixement i cultura intergeneracional. La xarxa que tenim, que cobreix tots els districtes de la ciutat, és fabulosa. Des de la més recent, la Montserrat Abelló a les Corts, plena de llum i amb un fons de poesia fantàstic, a la Francesca Bonnemaison, especialitzada en feminisme. De la Juan Marsé, que corona el Carmel, a la de Sant Andreu, paradís del còmic. De la de Sant Pau, amb tota la vida que acumula, a la de Francesc Candel, amb un fons d'història de la Zona Franca.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a **timeout.cat**

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

Deva

NO T'HO PERDIS

FESTIVAL

Mixplace x RESA

Durant vuit hores, les habitacions de la residència RESA a la Barceloneta seran l'escenari de microteatre, cinema, tallers de DJ i il·lustració en directe. No faltarà menjar, cervesa gratis i les actuacions de Deva i Da Fak, entre d'altres.

→ RESA Campus del Mar. M: Barceloneta. Ds. 11, de 12 a 20 h.

ART

Guzzo Live Painting: Laguna

Poques vegades podem veure de prop un artista pintant. La valenciana Laguna omplirà d'imatges oníriques la paret del Guzzo amb la banda sonora de funk, soul i groove que punxarà Soulaze.

→ Guzzo. M: Jaume I. Dl. 13, 18 h.

MÚSICA

Primavera als barris

Un any més, el Primavera Sound organitza concerts gratis a diversos barris de Barcelona. Al Carmel teniu el garatge d'Aloha Bennets i el punk rock de La Femme Brutal.

→ Espai Jove Boca Nord. M: El Carmel. Dj. 9, 19.30 h.

FESTA

Concurs Internacional de Roses Noves

Aquests dies el Parc Cervantes explota de bellesa amb el Concurs de Roses. Varietats úniques creades per a l'ocasió.

→ Parc de Cervantes. M: Zona Universitària. De dv. 10 a dg. 12.

MERCAT

Barcelona en las alturas

Una nova edició d'aquest mercat inspirat en el Portobello Market a Londres però a la Torre Bellesguard de Gaudí. Hi trobareu moda i complements i *food trucks* per passar la gana.

→ Torre Bellesguard. FGC: Avinguda Tibidabo. De dv. 10 a dg. 12, d'11 a 22.30 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a **timeout.cat/barcelonagratis**

Time Out BARCELONA

Portada: **IRISNEGRO**

Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | **Directora General de Negoci** Mabel Mas | **Directora General Financera** Judit Sans **Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client** Fanny Campeny | **Directora** María José Gómez | **Director d'art** Diego Piccininno **Disseny** Anna Mateu Mur | **Edició gràfica** Maria Dias | **Cap de redacció** Borja Duñó | **Redacció** Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra; Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | **Web en català** Manuel Pérez | **Web en castellà** Erica Aspas | **Web en anglès** Jan Fleischer | **Notícies** Marc Andreu | **Col·laboradors** Laia Beltran, Òscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Nuria Vidal | **Correcció textos** Txell Coll, Rafel Soler | **Directora de Solucions Creatives i PR** Carlota Falcó | **Directora E-Commerce i Comercial** Aroa Cervantes | **Responsable de Comunicació i Sponsor** Clara Narvión | **Cap de Branded Content** Begoña García Carteron | **Social Manager** Alba Abelló | **Responsable de Progràmatica i Adops Digitals** Henar Pérez | **CRM Specialist TOS** Quim Almansa |**Adjunta Direcció General de Negoci** Vanessa González | **Màrqueting i Comercial** Esther Andrés, Angelo Benetti,Marina Quer, Anna Katafuchi, Mercè Llubera | **Coordinació de publicitat** Carme Mingo Fabregat | **Administració i Finances** Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | **Edita** Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | **Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.**

Impressió Rotocobrhi | **Distribució** Suscripress | **Dipòsit legal** B-44772-2010 **ISSN** 1888-3850 | **Time Out Digital ISSN** 2462-3385 | **Exemplar gratuït, prohibida la venda**

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

Un bon cafè en qualsevol moment

Si encara no els coneixeu, ja feu tard! Els cafès Alpro, amb begudes vegetals, són ideals per assaborir en qualsevol moment del dia i allà on vulgueu

DE CASA AL metro, del metro a la feina i, en acabar, a portar els nens de l'escola al parc, fer les compres o deixar-se la pell al gimnàs. El vostre dia a dia és un autèntic tràfec de carreres amunt i avall i no teniu temps ni de prendre un cafè? Això ja s'ha acabat, perquè els nous Alpro Caffè són ideals per assaborir-los sempre que ho vulgueu.

Qualitats excepcionals

Amb un format ben fàcil de portar, els cafès Alpro són 100% vegetals, ja que estan elaborats a partir d'una combinació perfecta de cafè d'origen i les begudes vegetals Alpro. A més, contenen un 30% menys de sucre que la mitjana de begudes de cafè del mercat i no tenen lactosa. Les seves qualitats són excepcionals!

Viatgeu a cada glop

Amb les tres varietats d'Alpro Caffè coneixereu l'autèntic sabor del cafè, ja que estan elaborades amb cafè certificat per Rainforest Alliance, respectant els estàndards mediambientals i socials durant el seu procés de producció i cultiu. Gaudiu i assaboriu al màxim l'aroma i el sabor de l'original cafè etíop, brasiler i colombià.

Tres plaers per al paladar

Vosaltres trieu l'opció que més us faci la boca aigua. Què us sembla un cafè etíop amb soja i un toc dolç de caramel? O el deliciós tàndem de cafè del Brasil amb beguda d'ametlles d'origen mediterrani per fer de la vostra pausa un plaer deliciós? I si voleu gaudir d'un saborós i refrescant cafè només sortir de la feina, la suavitat de la civada i l'aroma de l'autèntic cafè colombià seran els vostres millors aliats per assaborir petits plaers a qualsevol lloc i moment del dia. ■

DE QUÈ VA...
Alpro Caffè, els cafès *take away* que no us fallaran en cap moment.

PER QUÈ SÓN ESPECIALS...
Perquè les seves tres varietats faran de cada pausa un instant deliciós!

→ alpro.com
#CaffèAlpro

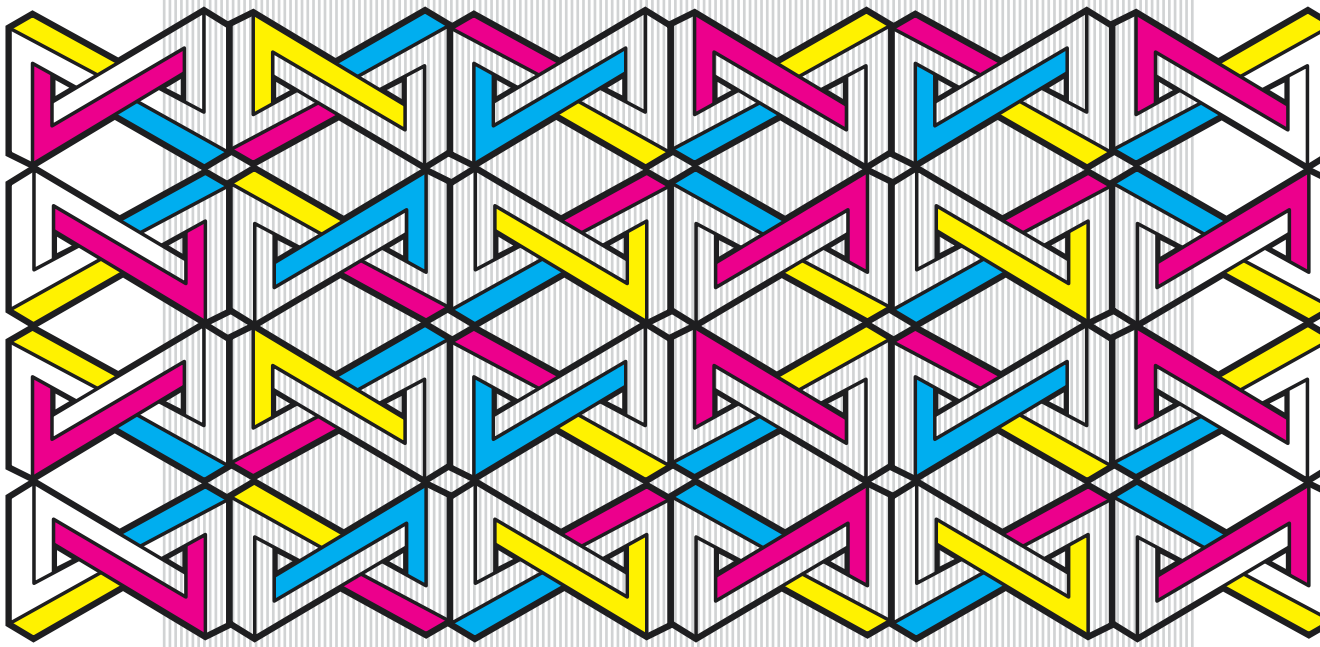

FEM XARXA

El futur de la societat depèn de la nostra capacitat per respondre als reptes ètics, científics, socials i mediambientals del segle XXI. Hem parlat amb persones i col·lectius que ja hi treballen

Per **Maria Junyent**

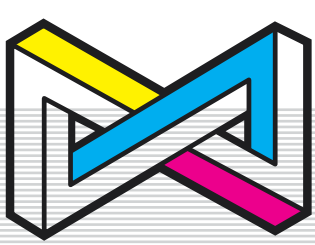

01

LA REVOLUCIÓ QUÀNTICA

La quàntica de principis del segle XX va proporcionar-nos instruments com el transistor, que va permetre fabricar ordinadors; el làser, sense el qual no existiria internet ni, per tant, les xarxes socials, i el rellotge atòmic, imprescindible per a l'existència del GPS. Pel que fa a la medicina, és gràcies a la quàntica que tenim ressonàncies magnètiques i raigs X. Actualment, al voltant de 90 centres de tot el món treballen per fabricar el primer ordinador quàntic. "La geopolítica del segle XX va quedar marcada per la bomba atòmica i la del futur –immediat, cap a la segona meitat de segle– ho estarà per la computació quàntica", explica José Ignacio Latorre, catedràtic de Física Teòrica de la UB. El debat crucial gira entorn de si serà de propietat pública (com la codificació del genoma humà o la WWW) o privada. "Jo defenso que sigui pública, però tampoc ens paguen res per fer-la, i això és fotut", adverteix el físic. En resum, un ordinador quàntic és milions de vegades més potent que qualsevol ordinador actual i això implica, entre moltes altres coses, que serà capaç de desencriptar totes les comunicacions de la Terra. La computació quàntica va lligada a l'evolució de la intel·ligència artificial, de la precisió en medicina i, en definitiva, de la nostra manera de viure. "Els reptes més importants del segle XXI són l'adaptació de l'humà a la màquina i viure en una societat amb més d'un 50% de la població que arribarà als 100 anys de vida", formula Latorre. Segons el físic, autor de les obres de divulgació *¡Cuántica!* i *Ética para máquinas*, tenim dues opcions: viure-hi d'esquena o començar a treballar per una revolució ètica que replantegi on som, cap a on anem i com ens reorganitzem com a societat. "El perill de no informar-se i de no participar és la pèrdua de llibertat", recalca. Només una autèntica educació humanista del segle XXI ens salvarà.

02

SOBIRANIA DIGITAL

El primer model de *smart city* de Barcelona tenia a veure, sobretot, amb la implantació de tecnologia a la ciutat. Però que la ciutat tingui infraestructura no la converteix en *smart*. Francesca Bria, comissionada de tecnologia i innovació digital des del 2015, va rebre l'encàrrec de "resignificar tecnologia i ciutat d'una manera política", ens explica. És a dir: "posar tota aquesta tecnologia de què disposem en mans de la ciutadania". El projecte de BCN Digital ha treballat durant quatre anys per una ciutat "més democràtica i sostenible", aquesta és la gran diferència amb l'anterior concepte de *smart city*. La tecnologia, explica la Francesca, "ens ha de servir per treballar en els grans reptes de la ciutat, com són la mobilitat sostenible, la lluita contra el canvi climàtic, la transició energètica, l'habitatge assequible... Aquests són els problemes reals que afecten la ciutadania i ens hem de preguntar com la tecnologia està relacionada amb tot plegat". El 'com' és tan important com el 'què'. Des de BCN Digital tenien clar que l'única via és la participació democràtica. "Des dels inicis hi hem involucrat ciutadans per trobar les prioritats en l'agenda de la ciutat". Ho han fet amb un procés híbrid digital-presencial. Per la banda digital, al voltant de 40.000 persones han participat en la plataforma de codi lliure Decidim "per crear l'agenda del govern". Per altra banda, també han recorregut els barris "per preguntar a les comunitats sobre els problemes reals de la ciutat", diu la comissionada. Els eixos del projecte BCN Digital són la transparència (tots els moviments que fan són totalment públics) i la sobirania digital; una convivència entre l'accessibilitat de les dades i el dret a la privacitat. Un pas, en definitiva, de la ciutat intel·ligent a la ciutat sobirana. "Molta gent desconfia de la capacitat de canvi de les administracions públiques i aquesta desafecció ens porta a casos com l'ascens de l'extrema dreta. El que necessitem és recuperar el control ciutadà".

Decidim Barcelona

Entre el 2015 i el 2019, han participat en la plataforma Decidim Barcelona 40.000 habitants, s'han votat 13.000 iniciatives, s'han portat a la pràctica 500 propostes ciutadanes i s'han organitzat 1.700 trobades. La idea és que l'espai digital serveixi perquè la ciutadania decideixi sobre el futur del seu entorn. Està feta amb programari lliure i codi obert per tal que pertanyi a les persones, i no als governs. La idea també és que es pugui reutilitzar i millorar.

Bústia Ètica

La lluita contra la corrupció és bàsica per al funcionament democràtic. La Bústia Ètica té el mateix funcionament que Wikileaks i permet que es puguin denunciar casos de corrupció o irregularitats de l'administració de manera segura i confidencial. Si voleu navegar de manera completament anònima, podeu fer-ho descarregant el navegador TOR i des d'allà, accedir al web de la Bústia Ètica.

Projecte DECODE

Les grans empreses utilitzen les nostres dades amb diversos objectius polítics i econòmics sense que molts de nosaltres en siguem conscients i, per descomptat, sense que en cobrem res. Decentralized Citizen Owned Data Ecosystems (DECODE) és un projecte europeu que combina *blockchain* i criptografia i que permet als ciutadans controlar les seves dades per decidir-ne l'ús. Nosaltres decidim quines dades compartim i quines altres mantenim privades.

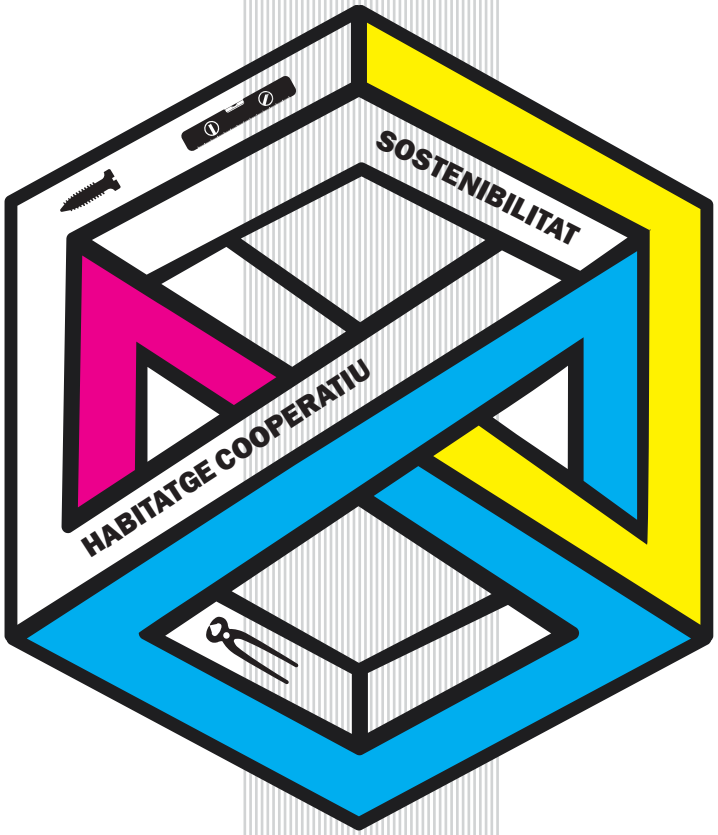

03

ALTERNATIVES A L'HABITATGE

Parlar d'habitatge a Barcelona va lligat a parlar del 'problema de l'habitatge' i "d'un panorama dominat per la compra i el lloguer sense cap mena de fre pel que fa als preus", resumeix Carles Baiges, membre de la cooperativa d'arquitectes LaCol, que ha rebut el Premi Ciutat de Barcelona pel projecte La Borda, una cooperativa d'habitatges construïda sobre un solar en cessió d'ús. LaCol reivindica l'habitatge com a dret, i obre una alternativa, que és la cooperativa en règim d'ús. En comparació amb la propietat o el lloguer tradicionals, l'habitatge cooperatiu significa organitzar-se col·lectivament per fer ús d'un espai cedit –públic o privat– a través d'un pagament inicial i d'un lloguer assequible. "Barcelona n'ha estat pionera a Espanya i sembla que les administracions també ho volen provar", diu en Carles. Ara mateix, a Barcelona hi ha cinc solars de l'Ajuntament a punt per començar a construir-hi i dos més de privats.

En el cas de LaCol, l'habitatge cooperatiu també demana redefinir la manera de viure com a col·lectivitat, apostar per la sostenibilitat i la participació continuada entre arquitectes i habitants. A La Borda, per exemple, els socis han participat en tot el procés, des de l'arquitectura als dissenys. Han optat per una organització inspirada en les antigues *corralas*, amb un gran pati central compartit, i per elements com l'ús de la fusta (La Borda és l'edifici de fusta més alt d'Espanya!), que tal com explica en Carles, absorbeix CO_2 en lloc d'emetre'n i fa d'aïllant tèrmic, i la instal·lació d'una caldera central, que pot fer pujar la inversió inicial però suposa un estalvi a mitjà termini. "Si el lloguer estigués ben regulat i donés estabilitat, seria una alternativa desitjable per a molta gent", recorda en Carles. Com s'arregla aquest problema? "Amb la implicació de totes les administracions".

→ **www.lacol.coop**

04

EDUCACIÓ COMPETENCIAL

"O desenvolupem les competències que permetin donar resposta als reptes socials, econòmics i mediambientals del món d'avui, o no els podrem resoldre". Ho diu Eduard Vallory, president del Centre Unesco de Catalunya que va impulsar el moviment NovaEscola21 juntament amb la Fundació Jaume Bofill, la Diputació de Barcelona, la UOC i l'Obra Social de La Caixa. El 2015, després que a Corea se signés la Declaració d'Incheon sobre el futur de l'educació, van fer una crida pública que va mobilitzar al voltant de 500 escoles catalanes, en 30 de les quals s'hi ha aplicat una acció intensiva. "L'aprenentatge competencial es basa a aplicar els coneixements de cada alumne al món real", resumeix Vallory. EscolaNova21 recupera maneres de fer de fa un segle com les de l'Escola Nova i la Rosa Sensat i les adapta al context tecnològic del segle XXI. En aquests tres anys han demostrat que el canvi és possible i ara queda en mans del Departament d'Educació continuar la feina feta.

05

MEDICINA EN XARXA

En medicina, el temps és vida. Per això és una notícia tan important per a tots el primer registre complet de pacients amb sarcoma d'Espanya que va anunciar fa unes setmanes el Departament d'Oncologia de la Vall d'Hebron. Cleofé Romagosa, patòloga especialitzada en sarcomes, explica que "si avancem en el diagnòstic, podem arribar a temps i oferir el millor tractament per a cada cas". El sarcoma representa un 1% dels càncers –i per tant, tot i ser minoritari, afecta prou gent perquè el govern mogui fitxa i perquè les farmacèutiques hi vegin un negoci rendible– i té més de 70 subtipus, cosa que en dificulta la detecció. El registre, explica la Cleofé, és una eina per ubicar-nos que permetrà –entre d'altres– que els patòlegs sense gaire experiència en sarcomes facin un diagnòstic inicial aproximat i l'enviïn a un centre de referència. "Volem demostrar que el registre millora les coses. Si ho fem, podrem demanar al govern que s'hi impliqui".

Des de l'any 2013, el Sónar+D explora la confluència entre art, tecnologia i innovació d'una manera orgànica. Antònia Folguera, comissària del festival, defensa que els artistes (sobretot els músics) i els científics operen de maneres similars, amb molta investigació i rigorositat. Que sempre busquen "avançar, experimentar i empènyer les barreres del que es coneix". Amb això, "conviden la gent a apropar-se a realitats que no són gaire còmodes o familiars". I també a treballar en xarxa i a compartir coneixement; una pràctica cada cop més generalitzada en altres disciplines, de la medicina a l'educació.

El cas és que al Sónar+D, molts hi hem tingut el primer contacte amb tecnologies com la realitat virtual, el *blockchain* i la intel·ligència artificial, i amb possibles usos i aplicacions que poden tenir aquests avenços, ja siguin artístics, socials o tots dos alhora. "Quan hi ha una innovació tecnològica realment rellevant, sempre acaba tenint un impacte en la societat que potser no havies pensat", formula l'Antònia. La comissària recorda que l'any passat, per exemple, van organitzar una taula rodona al voltant de l'ús de tecnologies en casos d'emergència com catàstrofes naturals i crisis humanitàries, en la qual es va presentar Bots for Good, un projecte per convertir la viralitat dels *bots* en un instrument útil. Al Sónar+D d'aquest any hi veurem projectes que giren entorn de la intel·ligència artificial, la tecnologia musical i sonora, el disseny d'experiències, la computació quàntica i el pròxim internet ara que es compleix mig segle de la primera connexió.

Com serà el festival d'aquí a una dècada? "Espero que ja s'hauran normalitzat coses que avui encara ens semblen estranyes, que internet estarà descentralitzat i serà un lloc de participació horitzontal", imagina. "També, dins i fora del Sónar, que la diversitat entre dones, homes i persones binàries no sigui un tema".

→ **www.sonarplusd.com**

06 | ART, CIÈNCIA, TECNOLOGIA

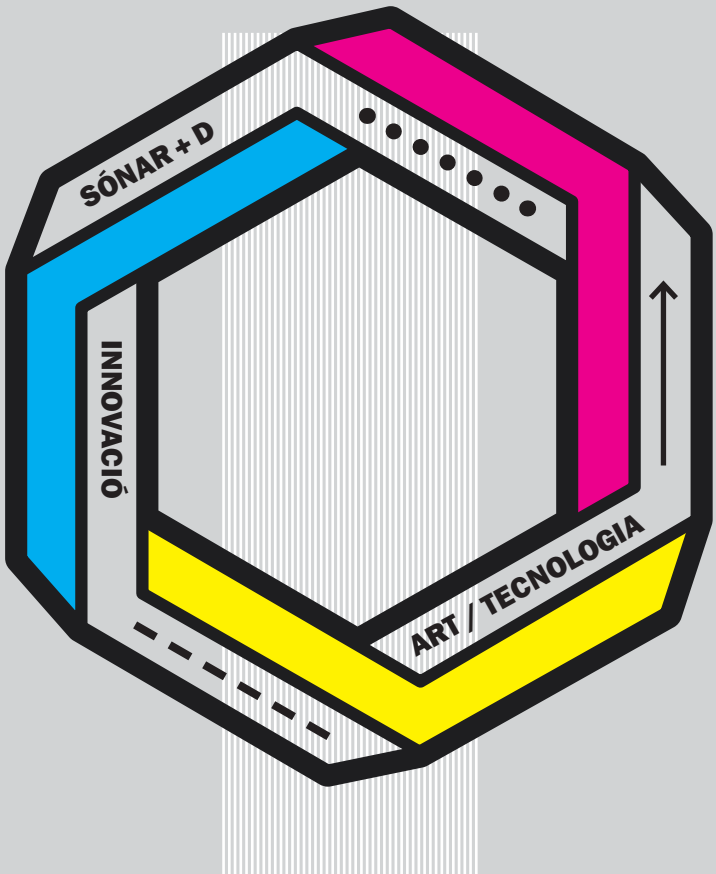

07

DESCENTRALITZACIÓ

Fa una dècada que es parla de *blockchain* però el seu significat i funcionament encara no ha calat. "*Blockchain* és una base de dades descentralitzada, sense intermediaris, per fer qualsevol tipus de transacció", explica Victoria Gago, cofundadora de la primera European Blockchain Convention de Barcelona, que no només va reunir a la ciutat les principals veus i projectes que treballen amb aquesta tecnologia, sinó que va voler fer-ho amb un 50% de dones ponents. "Qualsevol transacció" vol dir diners, però també serveix, per exemple, per a votacions. "El més interessant de *blockchain* és que totes les transaccions queden registrades com un tatuatge immanipulable i aquesta transparència pot ser molt útil socialment", planteja. "El *blockchain* té moltes possibilitats que poden millorar les nostres vides. Veurem què passa, però les qualitats les té". Si us interessa el tema, la Victoria recomana *La revolución blockchain*, de Don i Alex Tapscott.

08

ADEU AL PLÀSTIC (D'UN ÚS)

El plàstic és una de les grans amenaces climàtiques a escala mundial. Des de Barcelona, la Fundació Rezero –Fundació Catalana per a la Prevenció de Residus i Consum Responsable– treballa des de l'any 2005 per canviar el model de producció i consum cap al residu zero, amb iniciatives "que parteixen del principi de responsabilitat compartida", ens explicava la directora de la fundació, Rosa Garcia. Rezero va impulsar, per exemple, el segell Comerç Verd, que distingeix els establiments de la ciutat que aposten per la no generació de residus. "El comerç és un element clau perquè és intermediari entre productors i consumidors. Potser no podem parlar amb fabricants, però sí que podem decidir on comprem i quina quantitat de plàstic ens enduem a casa", explica. Qui sí que pot tractar amb fabricants és la Unió Europea, que definitivament ha prohibit la venda de plàstics d'un sol ús (palletes, bastonets, coberts) a partir del 2021. No és suficient, però és un gran primer pas.

UNA CRIDA A L'ACCIÓ

El món afronta reptes en què ens juguem la supervivència. Atlas of the Future és una plataforma que dona veu a persones que lluiten per un futur democràtic. Fixing the future és la traducció del projecte en dues jornades en viu.

PARLEM AMB...

Cathy Runciman

CANVIAR EL MÓN no és un desig sinó una urgència. Ho diu Cathy Runciman, cofundadora d'Atlas of the Future, un directori universal de persones que treballen per un futur més democràtic. Atlas of the Future organitza juntament amb la companyia d'energia verda Holaluz les jornades Fixing the future: 40 veus internacionals pel canvi que compartiran les seves idees al CCCB els dies 7 i 8 de juny.

Amb quin objectiu va néixer Atlas of the Future?
Vam detectar un buit en les narratives de futur entre mitjans especialitzats que no arriben al gran públic i mitjans que sí que hi arriben però que en parlen amb certa por i desconeixement.

Com s'articula el projecte?
Som un equip que es dedica a la recerca d'iniciatives que treballen per a un món millor. Per una altra banda, funcionem com una xarxa en què tothom pot presentar-nos projectes a través de la web. També demanem als participants que facin girar la roda.

I la idea de donar-li vida en format festival?
L'any passat vam fer una prova amb deu ponents i un dia, i vam detectar el poder de crida a l'acció que té un format així. Ara ho repetim amb el doble de contingut.

Quins són els reptes que tracta Fixing the future?
El canvi climàtic ho vertebra tot. Posem el focus en l'alimentació (com produïm i com mengem), en l'estat dels oceans, en les ciutats i l'economia circular, en l'activisme a favor del clima... El futur és un projecte col·lectiu que ens involucra i ens pertany a tots. ■

SCOTT CHASSEROT

QUATRE IMPERDIBLES DE FIXING THE FUTURE
(7 i 8 de juny, CCCB)

Els vaixells d'ampolles d'Ismael Essome Ebone
El camerunès està darrere de l'organització Madiba&Nature, que converteix residus plàstics per construir canoes ecològiques útils i resistents.

Women4Oceans: dones en defensa del mar
Farah Yasmin Obaidullah és la impulsora d'un moviment que uneix les forces de dones que treballen en biologia marina, contra la pesca il·legal i protegint l'oceà.

Introduir l'alimentació en l'educació dels nens
Bee Wilson defensa la importància de canviar la relació dels més petits amb el menjar a través de l'educació sensorial. L'obesitat infantil és un problema seriós.

Fridays for Future i Extinction Rebellion
Aquests dos moviments fan força a Barcelona per reclamar, a través de la desobediència civil, la justícia climàtica que els governs no garanteixen.

Compra les entrades a Fixing the future a **events.atlasofthefuture.org**

LICEU UNDER 35

UNA FUNCIÓ PER A MENORS DE 35 ANYS A 15€

TOSCA DE PUCCINI

ÒPERA · DJ AL FOYER · FOOD STANDS

VENDA D'ENTRADES: LICEU.CAT #LICEUUNDER35

Amb el suport de

SEAT
Xarxa de Concessionaris de Barcelona

Telefónica | Time Out BARCELONA | MISTINGUETT

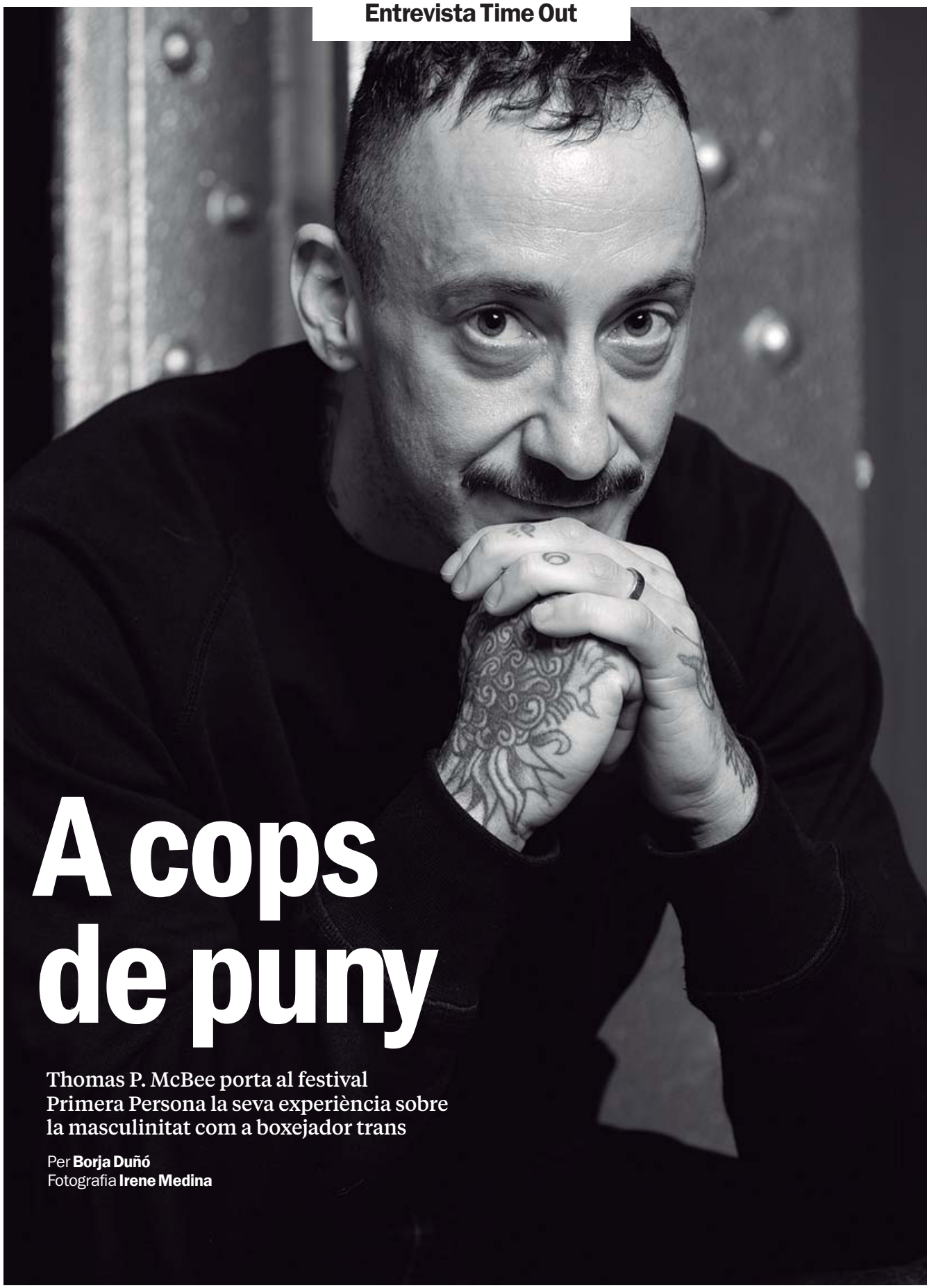

A cops de puny

Thomas P. McBee porta al festival Primera Persona la seva experiència sobre la masculinitat com a boxejador trans

Per **Borja Duñó**
Fotografia **Irene Medina**

CORTESIA FUNDACIÓN TELEFÓNICA

LA PERSPECTIVA DE rebre cops de puny a la cara no sembla, a priori, una cosa agradable. Però per a l'escriptor i periodista estatunidenc Thomas P. McBee ha estat una manera d'explorar la seva masculinitat. Tenint en compte que va néixer amb cos de dona, que va patir abusos sexuals per part del seu padrastre i que ha hagut de fer front a incomptables prejudicis socials, la boxa potser no era una opció tan terrible. Tal com explica a *Un hombre de verdad. Lecciones de un boxeador que peleaba para abrazar mejor* (Planeta, 2019), no només s'ha convertit en el primer púgil trans a combatre al Madison Square Garden, sinó que ha trobat en aquest esport una manera de conèixer-se millor a si mateix i de veure que una altra masculinitat és possible. Ve a parlar-ne al festival Primera Persona.

Una de les conclusions del teu llibre és que no existeix una única forma de masculinitat. Què respons a la pregunta de què és un home?
És una pregunta molt complicada, però la resposta resumida és que hi ha idees culturals i que les confonem amb aspectes biològics o coses que creiem que no es poden canviar. Però som organismes que reaccionem i ens podem adaptar a diversos entorns. La idea del llibre és mostrar com són de fortes les idees culturals sobre el gènere i que algunes d'aquestes idees són polítiques. Moltes vegades ni ens adonem que les tenim, però tenen un efecte real a les nostres vides, tant dels homes com de les dones. La resposta és que no hi ha una única manera de ser un home i que algunes de les idees que ens han ensenyat són força nocives.

Voler encaixar en els estereotips socialment acceptats és el que ens acaba provocant patiment?
Sí, això és el que els sociòlegs anomenen *the man box*. Pregunten a nois de 12 a 14 anys què és un home i posen en una capsa idees com que els homes són dominants i que reprimeixen les emocions. Paraules com 'considerat' o 'afectuós' no entren a la capsa. Els nois entenen que els homes no necessàriament compleixen aquests requisits i que aquestes expectatives són tan restrictives com posar la teva vida en una capsa. Així és com funciona la masculinitat.

Tenim massa por –homes i dones– que no se'ns accepti tal com som?
Sí, tot i que homes i dones ens enfrontem a pors diferents. Òbviament, les dones tenen por a la violència sexual, i els homes tenen por que els diguin que són com una dona. Ens ensenyen que ser una dona o ser un home gai és dolent. Aquesta idea està en els fonaments del que vol dir culturalment ser un home i això és un problema per a tothom. Els psicòlegs mantenen que no hi ha cap diferència entre nens i nenes, però a l'adolescència això canvia i el canvi està íntimament relacionat amb com ens socialitzem.

Hauríem de deixar enrere aquesta divisió tan binària de la vida?
Hi ha molts binaris a la natura, hi ha homes i dones, i molta gent se sent connectada amb aquesta categorització. Jo soc una d'aquestes persones, em sento molt connectat amb el fet de ser un home i m'ha costat molt aconseguir ser-ho. No sé si aquestes polaritats són un problema en si mateixes, mentre no neguem qualsevol altra experiència que no encaixi en aquestes categories, fer-ho és perillós i estúpid en qualsevol tipus d'empresa, intel·lectual o humana.

Creus que *Un hombre de verdad* es pot llegir també com un llibre de boxa?
Així ho espero! Està pensat per ser un llibre sobre boxa, en soc un gran fan i penso que és un esport meravellós i que moltes vegades la gent no n'aprecia prou les habilitats necessàries, l'estratègia... Òbviament és físicament molt exigent, però també intel·lectualment i emocionalment. Aprendre'n els rudiments i experimentar la boxa ha estat sorprenent i també una gran manera d'explorar-ne aspectes socials.

A través de les teves pàgines es pot apreciar la bellesa d'aquest esport, però no fa por que et peguin a la cara?
No, no em feia tanta por perquè havia estat porter de futbol, però en canvi sí que era un repte veure si seria capaç de pegar a algú altre sense estar-hi enfadat i malgrat no tenir cap raó emocional per fer-ho. Arribar a sentir-me còmode amb això va ser un procés molt interessant per a mi.

Mai has sentit por boxejant?
Boxejant no, perquè l'adrenalina és la manera natural que té el teu cos d'assegurar-se que no tens por. Però abans de lluitar, o pensant-hi, sí que n'he tingut. He hagut de superar tants desafiaments a la meva vida que sé que tenir por és només part del procés d'aconseguir alguna cosa que desitjo molt intensament, i no un avís perquè no la faci.

Quin missatge vols transmetre al Primera Persona?
Que tots tenim un gènere, que el gènere no és només una cosa que tenen les dones i els trans i que no ens adonem fins a quin punt és una part important de la nostra identitat i ens condiciona. I que com més conscients en siguem, més entenguem la forma com ens han ensenyat a pensar en nosaltres mateixos, en el nostre cos i en el món que ens envolta, més lliures i més bones persones serem, de cara a nosaltres mateixos i als altres. ■

PRIMERA PERSONA

TOP 5!

01. Mark Bray
L'historiador Mark Bray, un dels organitzadors del moviment Occupy Wall Street i autor del llibre *Antifa. El manual antifascista*, debatrà sobre com combatre el feixisme amb la politòloga Helena Castellà Duran, l'historiador Carles Viñas i el fotoperiodista Jordi Borràs.
→ Teatre CCCB. Dv. 10, 19 h. 10 €.

02. Nik Cohn
Amb *Awopbopaloobop Alopbamboom* (1969), un tractat sobre l'era daurada de la música pop, Nik Cohn va inaugurar el *rock writing*. Un article seu va inspirar *Febre del dissabte nit* i també ha escrit sobre el hip-hop de Nova Orleans abans del Katrina, a més de novel·les.
→ Teatre CCCB. Dv. 10, 19 h. 10 €.

03. Maria Manonelles
Al seu còmic *Duermo mucho*, Maria Manonelles va retratar la seva experiència en un hospital psiquiàtric. Al Primera Persona debatrà sobre malalties mentals amb Montse Batalla, autora de *Manicomio*, i l'escriptora Laura Férnandez.
→ Teatre CCCB. Ds. 11, 19 h. 10 €.

04. Brett Anderson
El líder de Suede parlarà amb el periodista Xavi Sancho sobre el seu llibre de memòries, *Mañanas negras como el carbón*. Un altre il·lustre del rock, Peter Hook, serà també el dia abans al CCCB amb el seu llibre *The Haçienda. Cómo no dirigir un club.*
→ Teatre CCCB. Ds. 11, 22 h. 10 €.

05. Mala Rodríguez
Clausurarà la vuitena edició del festival la icònica rapera Mala Rodríguez, que conversarà amb la periodista especialista en flamenc Silvia Cruz Lapeña.
→ Teatre CCCB. Ds. 11, 22 h. 10 €.

RESERVA ARA

Un tast de tot el que pots comprar a timeout.cat

NO T'HO PERDIS

Festa de la Floració

Què és? La Festa de la Floració de la Carretera del Vi celebra la floració de la vinya als jardins de Familia Torres (Pacs del Penedès).
Per què hi heu d'anar? Perquè maridareu vins de més de deu cellers participants i delicioses degustacions gastronòmiques.
Per què és exclusiu? Gaudireu d'un entorn únic, música en directe i moltes altres activitats.

→ Jardins de Familia Torres. Ds. 8 de juny, 18.30 h. 60 €.

Agrippina

Què és? L'última de les òperes que Händel va estrenar a Itàlia torna a l'escenari del Liceu en un format molt especial.
Per què hi heu d'anar? Perquè l'obra es representarà en format concert i serà l'única oportunitat per gaudir-la a la ciutat.
Per què és especial? Perquè un dels atractius principals és la presència de la mezzosoprano nord-americana Joyce DiDonato en el paper titular.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Ds. 18 de maig, 20 h. De 12-234 €.

Señora de rojo sobre fondo gris

Què és? José Sacristán es posa a la pell de l''alter ego' creat per Miguel Delibes.
Per què hi heu d'anar? Perquè després de gairebé 60 anys de trajectòria professional, Sacristán s'estrena als escenaris amb un monòleg.
Per què és especial? Perquè la veu i l'emotivitat de Sacristán sobre l'escenari són l'element perfecte per transmetre aquesta història intensa i personal.

→ Teatre Romea. M: Liceu. Fins dg. 12 de maig. 28 €.

Nits de Jazz&Blues al Mandarin Hotel

Què és? Cada dimecres, l'elegant i lluminós restaurant Blanc organitza vespres de Jazz i Blues en directe.
Per què hi heu d'anar? Perquè és una oportunitat perfecta per gaudir de la millor música mentre degusteu un fantàstic còctel o unes delicioses tapes.
Per què és especial? Perquè cada dimecres tindreu l'oportunitat de gaudir d'un concert únic.

→ Hotel Mandarin Oriental. M: Passeig de Gràcia. Fins al 26 de juny. 18 €.

IF (L'últim desig)

Què és? Una obra de teatre protagonitzada per tres dones que us portarà per un viatge emocional.
Per què hi heu d'anar? Perquè la simplicitat de l'escenari i la força de la paraula seran elements clau per fer-vos viure una història d'embolics, dolor i desig.
Per què és especial? Perquè el seu to de comèdia àcida i un humor que toca extrems aporten un perfil únic a l'univers reflexiu de l'obra.

→ La Villarroel. M: Urgell. Dt. 7, 14, 21 i 28 de maig. 18 €.

Teatre, música, gastronomia: troba les millors entrades a **timeout.cat/reservabcn**

WORLD paper GALLERY

6th edition

from 09 MAY to 07 JUN 2019

Arriba la macroexposició col·lectiva de galeries d'art a Barcelona

Aquest any pots guanyar 500€ per adquirir una obra d'art de les galeries d'art participants al WPGB.
Per poder entrar en el sorteig del premi, has de completar el recorregut per els diferents espais.

Registra't a la web: www.worldpapergallery.com i descarrega't el mapa de la ruta amb aquest codi:

*"Benvinguts a l'edició d'enguany.
I que puguem continuar molts anys reivindicant l'essència, i agermanant-la, amb estil i bon criteri, amb la contemporaneïtat"*

Jordi Cabré
Premi Sant Jordi 2018

Organitza:

CIRCA cultural projects

WPG BCN

Galeries

1. A 34
2. Art Petritxol
3. Artur Ramon Art
4. Clavell & Morgades
5. Contrast
6. Eude
7. Fifty Dots
8. Gothsland
9. Imaginart
10. Marc Domènech
11. Palau Antiguitats
12. Pigment Gallery
13. Sala Nonell

Museus

1. CaixaForum
2. CCCB
3. Fundació Catalunya - La Pedrera
4. Fundación MAPFRE
5. MACBA
6. Museu del Modernisme
7. Museu Nacional d'Art de Catalunya
8. Museu Picasso
9. Roca Barcelona Gallery

WORLDPAPERGALLERYBARCELONAWORLDPAPERGALLERYBARCELONAWORLDPAPERGA
WORLDPAPERGALLERYBARCELONAWORLDPAPERGALLERYBARCELONAWORLDPAPERGA
WORLDPAPERGALLERYBARCELONAWORLDPAPERGALLERYBARCELONAWORLDPAPERGA
WORLDPAPERGALLERYBARCELONAWORLDPAPERGALLERYBARCELONAWORLDPAPERGA

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Antiga Fàbrica Casa Ramona

L'art de viure i construir

Del 9 al 19 de maig se celebra una nova edició de la Setmana de l'Arquitectura, amb un programa ple d'activitats. L'*Erica Aspas* us fa l'agenda

EXPOSICIONS, XERRADES, VISITES, festes, portes obertes i molt més formen el programa de la Setmana de l'Arquitectura. Per no perdre detall, aquí teniu una activitat per a cada dia.

Dijous 9

El 48 h Open House està darrere d'aquestes visites úniques a llocs desconeguts de la ciutat. Dijous podreu endinsar-vos en les entranyes de la Font Màgica de Montjuïc.

→ **Font Màgica. M: Espanya. Dj. 9, 19 h. Amb inscripció prèvia.**

Divendres 10

L'escola que m'agradaria convida nens i joves a explicar i reflexionar sobre què és allò que els agradaria que tingués la seva escola pel que fa a arquitectura: aules, sales comunes, entorn, entrada a l'escola, patis...

→ **COAC. M: Jaume I. Dv. 10, 18 h. Amb inscripció prèvia.**

Dissabte 11

L'arquitecte i urbanista Jordi Querol explicarà als joves, i no tan joves, la història de Barcelona. On vivien els primers barcelonins? Com eren les cases de l'edat mitjana? Què hi havia a l'Eixample abans del Pla Cerdà?

→ **COAC. M: Jaume I. Ds. 11, 11.30, 12.15 i 13 h. Amb inscripció prèvia.**

Diumenge 12

Què va ser el GATCPAC? Quins eren els seus membres? Aquesta ruta per Sant Gervasi mostrarà l'evolució de l'arquitectura al llarg del segle XX.

→ **Plaça Molina. Dg. 12, 11 h. 10 € amb reserva prèvia.**

Dilluns 13

A partir de revistes, manuals femenins per a la gestió domèstica, exposicions i publicitat, la historiadora de l'art Carmen Rodríguez analitza la forma d'habitar una llar al segle XX.

→ **Biblioteca Fort Pienc. M: Marina. Dl. 13, 18 h. Gratis.**

DE QUÈ VA...
Una setmana –d'onze dies– dedicada a l'arquitectura.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè no coneixem tant la ciutat com creiem.

→ **Diversos espais. De dj. 9 a dg. 19. barcelona.cat/setmanadarquitectura**

Dimarts 14

Una nova visita a espais ocults de Barcelona. En aquesta ocasió a la cisterna de la Sala Hipòstila del Park Güell. No sabeu de què us parlo? Doncs apunteu-vos-hi!

→ **Park Güell. M: Alfons X. Dt. 14, 18 i 19 h. Amb inscripció.**

Dimecres 15

L'Escola Superior Tècnica d'Arquitectura de Barcelona (ETSAB) ofereix tres jornades de portes on veureu alguns dels treballs més significatius de tots els cursos de l'escola. Ideal per saber com es fa un arquitecte.

→ **ETSAB. M: Zona Universitària. Dc. 15 a dv. 17, de 8.30 a 19 h. Gratis.**

Dijous 16

El debat *La ciutat amable* ens porta al sud-oest del Besòs per parlar de les actuacions urbanístiques i la participació ciutadana en aquella àrea.

→ **Centre Cívic del Besòs. M: Besòs Mar. Dj. 16, 19 h. Gratis amb reserva prèvia.**

No t'avorriràs si mires **timeout.cat/que-fer**

Foto històrica del Col·legi d'Arquitectes

ARXIU HISTÒRIC DEL COAC

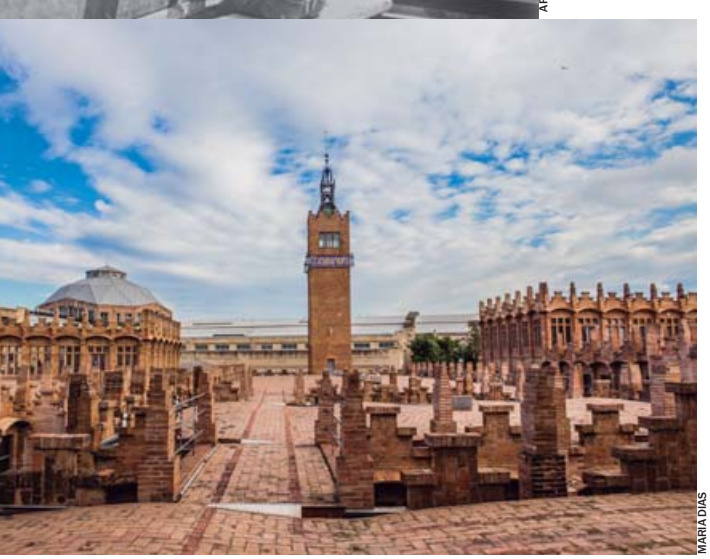

MARIA DIAS

Divendres 17

Aquest mes, alguns edificis de Barcelona converteixen els seus terrats en zones verdes. Divendres 17 podeu visitar una comunitat de veïns de Gràcia (17.30 h) i una altra de l'Eixample (16 h).

Dissabte 18

Per celebrar el primer centenari de l'escola Bauhaus, què us semblaria emular les festes de disfresses que organitzaven? Si no sabeu quina posar-vos, al matí us podeu apuntar a un taller per aprendre a crear-ne.

→ IAAC. M: Bogatell. Ds. 18, de 19 a 23 h. Gratis amb inscripció prèvia.

Diumenge 19

Voleu conèixer l'arquitectura de l'Esquerra de l'Eixample a través dels seus jardins interiors? El Globus Vermell organitza una ruta per una desena de localitzacions.

→ Jardins de Montserrat. M: Entença. Dg. 19, 18 h. Taquilla inversa.

ara.cat

POESIA

BARCELONA POESIA 8–16 MAIG 2019

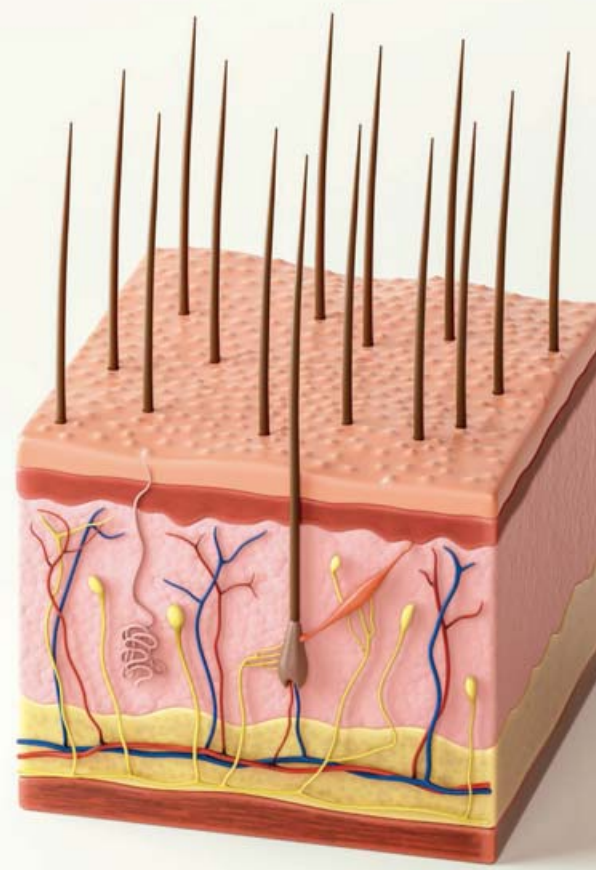

#BCNPoesia19
barcelona.cat/barcelonapoesia

Barcelona Ciutat de la Literatura UNESCO
BARCELONA CULTURA
Ajuntament de Barcelona

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

Fira Literal

Cinquena edició d'aquesta fira d'idees i llibres radicals on trobareu un mercat però també una àmplia programació cultural complementària amb presentacions, conferències, debat, un vermut poètic, espectacles i activitats infantils.

→ Fabra i Coats. M: Sant Andreu. De dv. 10 a dg. 12. Gratis.

FESTA

#BuenasTardes Pulitzer

Tornen les festes a l'hotel Pulitzer amb menjar, beure i la música de Sonido Tupinamba i Arnau Obiols, entre altres.

→ Hotel Pulitzer.
M: Universitat. 19 h. Gratis.

MÚSICA

Ars Nova Fest

Festival de talent emergent i transgressor amb Alavedra, Trinitat Nova, Estruç, Pantocrator i Urpa.

→ Casa Orlandai.
FGC: Sarrià. Dv. 10, 20 h. Taquilla inversa.

FIRA

Biocultura

Vols una vida més sana i sostenible? En tens les claus en aquesta gran fira de productes ecològics i consum responsable.

→ Palau Sant Jordi.
M: Espanya. De dj. 9 a dg. 10, de 10 a 20 h. 7 €.

Tens moltes més idees a **timeout.cat/cap-de-setmana**

Dissabte

MERCAT

Brummell Market #4

18 marques de moda, complements, joieria i cosmètica participen en aquest mercat que reivindica el talent local.

→ Hotel Brummell. M: Poble Sec. Ds. 11, de 12 a 21 h. Gratis.

FIRA

Sant Ponç al Poble-sec

Quan les flors i les herbes remeieres estan en el seu màxim moment de floració se celebra la Fira de Sant Ponç per omplir la casa de mel, herbes i dolços.

→ Plaça de la Bella Dorita. M: Poble Sec. Ds. 11, a partir de les 9 h. Gratis.

Jornades IATI

Us falten idees per a les vacances d'estiu? Aquesta festa de les Jornades IATI de grans viatges inclou xerrades i classes magistrals inspiradores per si voleu recórrer el món en bicicleta, en moto o fent 'auto-vaixell-motostop'.

→ Antiga Fàbrica Damm. M: Sant Pau | Dos de Maig. Ds. 11, de 10 a 13.45 i de 15.45 a 19.30 h. 10 €.

Diumenge

Sarab

El cicle Cítric tanca amb aquesta obra de l'Escola de Circ Palestí que ens parla de la crisi mundial dels refugiats.

→ Ateneu Popular 9Barris. M: Trinitat Nova. Ds. 11, 20 h. Dg. 12, 18 h. 8 €.

MÚSICA

Brunch-In the City

La música del Brunch la posen KiNK, Jen Cruz i Honey Dijon. Com sempre, hi teniu també dissenyadors, menjar i activitats infantils.

→ TNC. M: Glòries. Dg. 12, 13 h. 22 €.

ESPORT

Cursa Guàrdia Urbana

Sabeu què és recórrer la Diagonal de punta a punta, de muntanya a mar? Feu-ho!

→ Palau de Pedralbes. M: Palau Reial. Dg. 12, 8.30 h. 14-16 €.

Contingut Patrocinat

El mercat més fotogènic

Del 10 al 12 de maig torna l'UtopiaMarkets Photo, una cita que ja ha esdevingut imprescindible!

DE QUÈ VA...
Un mercat que congrega fotògrafs i aficionats.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Podreu veure l'obra i conèixer l'autor.

→ Utopia 126. Cristóbal de Moura, 126 (Poblenou). De dv. 10 a dg. 12. @utopiamarkets. utopiamarkets.com

UTOPIA 126 ÉS molt més que una fàbrica modernista del Poblenou recuperada: és el lloc on han nascut i crescut tres mercats artístics que val la pena no perdre's. Dedicats a col·lectius que tenen poca visibilitat dins la nostra ciutat, com són la fotografia, la poesia i la il·lustració, els UtopiaMarkets han apropat aquestes arts al públic local.

Tres dies de mirades

Ara torna una nova edició de l'UtopiaMarkets Photo, la quarta, i la cita promet! Al llarg de tres dies reunirà una seixantena de fotògrafs que mostraran i vendran la seva obra directament al públic. Entre els noms més destacats hi trobem Ferran Freixa, Maite Caramés, Maria Huerga, Sasha R. Gregor, Helena Aguilar, Marta Mas, Nono Arruga, Enric Curto... Tota una oportunitat per descobrir, parlar i comprar directament a l'autor obra original o seriada. A més, es programen activitats paral·leles, com un *photo-concert* flamenc, amb imatges de Joan Tomás, o la presentació de fotografies de Leopoldo Pomés, junt amb Karin Leiz, acompanyades pel piano de Maurici Villavecchia. I no hi faltaran exposicions, projeccions, instal·lacions, tallers, *workshops* i espectacles pensats tant per a nens com per als adults. I abans de sortir, podreu fer-vos retratar al seu sorprenent *photocall*. Us ho perdreu?

NO T'HO PERDIS

Les llengües de la poesia

MARIA DIAS

AL BARCELONAPOESIA ES programen recitals, però també xerrades, concerts, obres de teatre, improvisació i festes. Més de 40 activitats repartides per 23 espais de Barcelona disposades a demostrar que la poesia parla tots els llenguatges, amb la veu i amb el cos. Costa fer una tria, però ho hem intentat. El divendres 10 a l'Arts Santa Mònica teniu una jornada de poesia experimental coordinada pel projecte Somhora; i si sou devots de Leo Bassi, assistiu a la seva *Gran missa patòlica* al jardí de la Casa de la Misericòrdia el dissabte 11, dedicada a Pablo Neruda i Fadwa Tuqan. Quan acabi Leo Bassi, quedeu-vos a la revetlla poètica, una festa per a tots els públics amb poesia, humor i música.

També es parlarà de diversitat, de dol i d'amor, i d'homenatges a Brossa i a Pepe Rubianes, per exemple. I si voleu experiències fortes, viviu l'*Ecstasis* de Refree i Niño de Elche, el diumenge 12 a la Casa de la Misericòrdia. I també vinculada amb la música trobem la xerrada –el dimarts 14, a la Biblioteca Guinardó– entre Christina Rosenvinge, amb el seu *Debut*, amb lletres de cançons i diaris, i l'escriptora Luna Miguel.

■ *Erica Aspas*

DE QUÈ VA...
Nova edició del festival Barcelona Poesia.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè trobareu una activitat a la vostra mida entre les més de 40 organitzades.

→ **Diversos espais. De dc. 8 a ds. 18. Gratis. lameva.barcelona.cat/barcelonapoesia/ca**

Roca Barcelona Gallery
EXPOSICIÓ / EXPOSICIÓN / EXHIBITION
GRATACELS DE FUSTA
28.02 - 25.05
Visions verticals per a les ciutats del futur
Entrada lliure / Entrada libre / Free entrance
Organitza: Roca

Amb nens

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

DE QUÈ VA...
Dos espectacles de circ i màgia al Sat!

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè riure i emocionar-se és obligatori.

→ Sat! M: Fabra i Puig. Dissabtes, 17.30 h. Diumenges, 12 i 17.30 h. 9,50 €.

Sobresalts i rialles al Sat!

DURANT ELS PROPERS dies a Sant Andreu es viurà una gran concentració de rialles, sobresalts, emoció i boques obertes. I tot ho provoca el noble art del circ i la màgia.

El cap de setmana de l'11 i 12 de maig la companyia Circ Xic arriba al Sat! disposada a fer-vos plorar de riure amb el seu *Tatxaaan... Teatre de funàmbuls*. Dos clowns que també són músics –dominen la percussió, els instruments de vent, les guitarres i fins i tot una escombra!–, malabaristes, equilibristes, mags i uns artistes de l'hula hoop! 50 minuts d'activitat frenètica on els pares no seran uns simples acompanyants dels petits. No parpellegeu o us perdreu un munt de coses, com una corbata que es creu una serp.

I el cap de setmana següent, el dissabte 18 i el diumenge 19, el mag Sergi Buka estrenarà el seu espectacle *Voilà!* Una senzilla paraula que us farà creure de veritat que tot és possible. És una peça per a tots els públics on l'il·lusionista recull alguns números i sorpreses representatius de la seva trajectòria al món del circ i la màgia. Un imaginari on hi cap de tot, trapezistes mecànics, jocs de llum i ombres i agosarats ciclistes. ■ *Erica Aspas*

Cinema

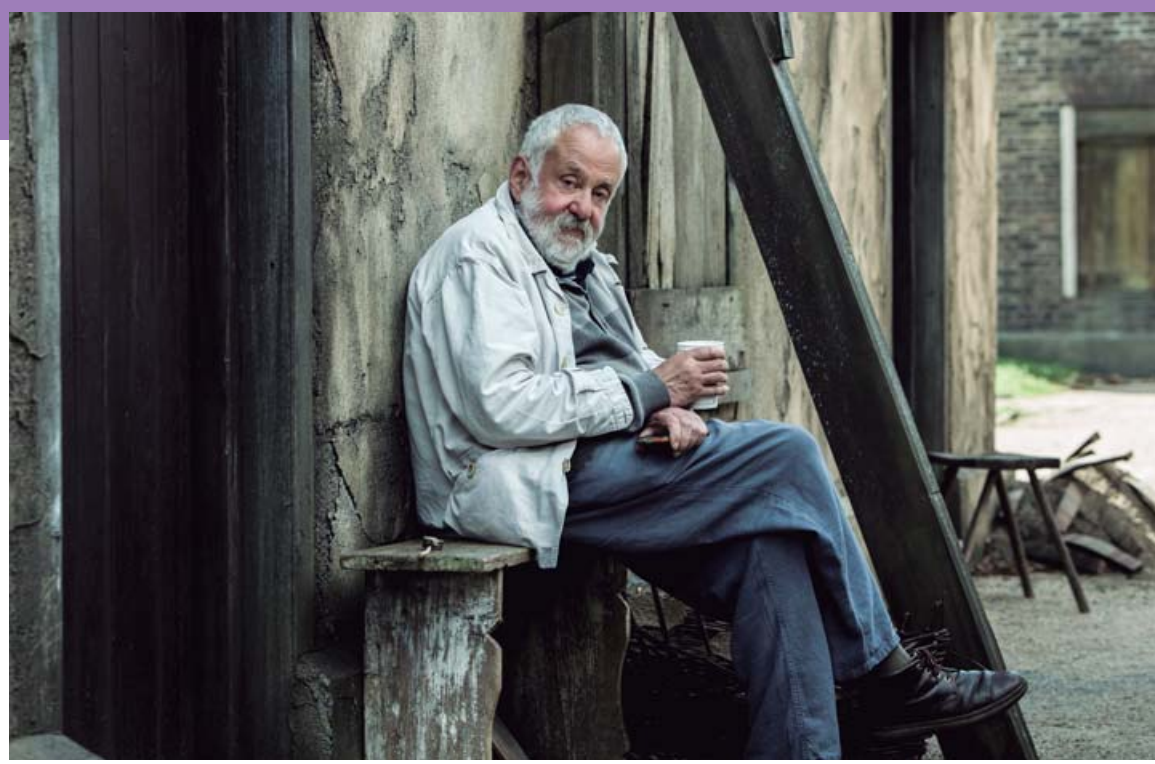

Massacre silenciosa

Mike Leigh explica a en *Josep Lambies* els secrets de recrear la matança de Peterloo

TÉ FAMA DE vell rondinaire, geniüt i malcarat, però els que l'han tingut a prop saben que la seva oratòria minuciosa no té preu. Mike Leigh, el director de *Secrets i mentides*, acaba de filmar una pel·lícula singular, *La tragedia de Peterloo*, que ens trasllada a Manchester l'any 1819, en els dies previs a una gran marxa obrera que la Guàrdia Reial va reprimir brutalment a cop d'espasa i baioneta. "Vam estar sis setmanes només per rodar l'escena final, la de la massacre. L'havíem planificada amb cura, però sense excedir-nos, perquè volíem que tot succeís de forma molt orgànica", explica, amb els dits sobre la panxa, mentre el bigoti li fa pessigolles al nas.

Aquell dia, la ciutat es va convertir en un paisatge després de la batalla, de cadàvers estesos sobre la sorra, trepitjats pel galop dels cavalls dels soldats. "Tota l'escena passa en silenci. Amb el director de fotografia vam decidir que no hi hauria imatges aèries, que no volíem veure els manifestants des del cel, com si fossin insectes, sinó que tot s'havia de veure a un nivell humà, des de baix. I amb el compositor, Gary Yershon, vam pactar que en aquest moment de la pel·lícula la música desapareixeria, perquè no hi hagués cap element que forcés les emocions".

No hi ha corredisses, ni crits infernals, ni sensació d'urgència. Amb prou feines hi ha sang. Tota l'escabetxada transcorre a un ritme lent, d'agonia dilatada, que infon una sensació de terror molt real. "Aquesta era la premissa i tothom hi havia d'estar d'acord", explica Leigh, imperatiu. "Vaig treballar molt de prop amb les multituds, amb tots els extres que feien de poble. Els vaig organitzar en petits grups i, mentre rodàvem, jo estava amb ells, acompanyant-los". Cada cop que sentim el so d'un sabre travessant la pell d'un caigut se'ns posen els pèls de punta.

> **"Cap element no havia de forçar les emocions"**

Val a dir que l'escena en qüestió no dura més de vint minuts, però mereix ser glossada, perquè és un prodigi de rigor i contenció. "Jo em vaig criar a pocs carrers de Saint Peter's Field, el lloc on va tenir lloc la matança, però a l'escola mai cap professor no me'n va parlar. Tampoc no els ho expliquen als nois i a les noies d'ara. En canvi, tots sabem quantes dones va tenir Enric VIII", remuga, serè, com si mastegués una conclusió que de tan òbvia se li acaba fonent a la gola. ■

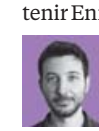

Més crítiques a
timeout.cat/cine

Los hermanos Sisters

★★★★☆

NO ET CAL ser un gran amant del western per gaudir d'aquesta burleta història fronterera. Sí, hi teniu tirotejos i *saloons*, però el primer film de parla anglesa d'Audiard és més aviat una *road movie* de dos bessons com gat i gos, que per casualitat fan de caçarecompenses. Emotiva i contemplativa, però amb diàlegs secs i punyents. Imagineu-vos una *Huida a medianoche* amb el cul encetat pel cavall, i ja hi sou. Tenen un encàrrec: matar Hermann Warm (Riz Ahmed), un químic amb una fórmula nova per refinar or (que ja ha detingut i vol entregar Jake Gyllenhaal, qui fa de detectiu). Aquesta és la teoria. A la pràctica, pessiga la novel·la de Patrick deWitt per dibuixar –de manera preciosa– un quartet de personatges antitètics: la tristesa que habita Gyllenhaal –que cita Thoreau– contra la fe en la humanitat de Warm. En contraposició, els germans representen el clàssic Far West, fotent clatellots i brandant revòlvers. Us costarà reconèixer-hi el director del drama presidiari *Un profeta*. Tot i l'amuntegament de cadàvers, és una peça més lluminosa que els onírics drames socials precedents. Per ser novell en el gènere –o potser per això– Audiard aporta intel·ligència i frescor als tirotejos. Potser és un film violent, però no massa gràfic: despatxen els dolents de lluny, i el moment que regira més l'estómac ve de mans d'un cirurgià, no pas d'un pistoler. Prepareu-vos. ■ *Phil de Semlyen*

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...
Una de l'Oest que trenca motllos a base d'aprofundir en els personatges.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per la frescor que aporta Audiard, sobretot a l'hora de retratar la violència.

→ Dir. Jacques Audiard (França, 2016). 121 min.

La tragedia de Peterloo

★★★☆☆

DE QUÈ VA...
Retrat coral de la massacre del 1819.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per la reconstrucció històrica.

→ Dir. Mike Leigh (Regne Unit, 2019). 153 min.

LLARGA, DENSA I plena de passions tempestuoses, l'èpica de Mike Leigh sobre la massacre d'una manifestació pacífica del 1819 és molta pel·lícula. Cada escena és una precisa orfebreria amb detalls històrics: la infàmia de les lleis dels cereals, la lluita pel vot i el moviment reformista... Immersió històrica, encara que tens la sensació d'estar a punt de fer un examen sorpresa. S'obre amb un corneta (David Moorst) al toll de sang de Waterloo, i tot seguit ensenya un país on el botí de guerra se'l reparteixen els rics i els molt rics, i la mare del soldat no pot pagar el pa. No cal ser historiador per copsar l'equivalència amb el moment actual. Leigh ignora la teoria històrica dels grans homes i detalla el canvi que aconsegueix la gent amb un grapadet de conviccions i sentit comú. Fa justícia a cada element de la història, però els personatges pateixen una mica en un film amb centenars de bifurcacions. La menys definida, la presentació d'una odiosa oligarquia com a dolents de dibuixos animats, sense matisos. Per sort, Leigh té un as a la mànigа: un film ombrívol que s'il·lumina amb l'escena més gran de la seva carrera, sense sang, visceralment optimista, i sentim que la violència accelerarà el canvi anhelat per la gent. ■ *P.S.*

ENS AGRADA

El millor de la cartellera

BUÑUEL EN EL LABERINTO...
★★★★☆
Gallines criminals, aparicions marianes i un ase que mor devorat per un rusc d'abelles. Aquest film d'animació és una carta d'amor al cinema.

GLORIA BELL
★★★★☆
Una imatge per a la posteritat: Julianne Moore, rere unes ulleres gegants, ballant *Gloria* de Laura Branigan en una pista de discoteca, com si el món s'estigués acabant.

DOLOR Y GLORIA
★★★★★
Pedro Almodóvar tanca la trilogia autobiogràfica que va començar amb *La ley del deseo* i *La mala educación*. Una obra mestra bella i crepuscular.

LA PORTUGUESA
★★★★☆
Llum blanca, flors liles i paraules precioses, així és la nova pel·lícula de Rita Azevedo Gomes que protagonitza Clara Ridenstein.

Vivir deprisa, amar...

DE QUÈ VA...
L'impacte de la sida a la comunitat gai francesa als 90.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Amb escenes entre París i Rennes, destaca el ball d'Arthur i Jaques.

→ Dir. Christophe Honoré (França, 2018). 132 min.

EL CINEASTA PARISENC Christophe Honoré sovint celebra l'estil de vida lliure, romàntic i urbà. El seu darrer treball és el retrat franc i commovedor d'un any a la vida de Jacques (Pierre Deladonchamps), escriptor de 39 anys afectat pel VIH. I tot i que *Vivir deprisa, amar despacio* resulta incompleta a estones, acaba esdevenint un film ric en textures, que se sent veritable i real.

Som al 1993. Sona Massive Attack i Ride. Al cine projecten *Joc de llàgrimes* i *El piano*. Honoré evoca la flamant història de Jacques amb Arthur (Vincent Lacoste), un jove bretó que acaba de sortir de l'armari, i també ens mostra l'amistat amb el seu veí Mathieu (Denis Podalydès) i la relació amb Marco, l'antic amant. Jacques té un fill, la mare del qual sempre es refereix a la vida 'compartimentada' de Jacques, una dada que va guanyant sentit a mesura que avança la pel·lícula.

Sense saturar de referències cronològiques, *Vivir deprisa, amar despacio* funciona com una instantània d'un moment concret de França i la seva cultura sexual gai (connecta amb *120 pulsaciones por minuto* i, de fet, cita les trobades dels activistes Act Up). L'actitud cap al sexe i el cos és honesta, però sobretot proposa un retrat sobre com les vides s'entrecreuen (o no), com les ambicions i els desitjos col·lisionen, i sobre com són les diferents formes d'amor possibles, no necessàriament presentades com a alternativa. En resum, una pel·li fresca, emocionant i captivadora. ■ *Dave Calhoun*

Ruben Brandt, coleccionista

DE QUÈ VA...
Un home somnia que roba obres mestres de museus de tot el món.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè és una cinta d'animació molt estimulant.

→ Dir. Milorad Krstic (Hongria, 2018). 96 min.

RUBEN BRANDT ÉS un cèlebre psicoterapeuta que, assetjat per malsons en els quals se li apareixen alguns dels quadres més famosos de la història de l'art, decideix robar obres mestres del Louvre, el MoMA, la Tate Gallery i d'altres museus, convençut que així exorcitzarà els traumes. L'originalitat del pla mestre de l'insospitat lladre de guant blanc va de la mà amb el disseny bidimensional i expressionista d'aquest film d'animació, fascinant en les parts aïllades que conformen les seves prodigioses seqüències d'acció –pur funambulisme dibuixat–, però un xic esgotador pel que fa a una trama recaragolada de peripècies i dramàticament esquemàtica. L'aposta hauria merescut que emprengués un vol lliure purament visual. ■ *Gerard Casau*

El increíble finde menguante

DE QUÈ VA...
Una noia es queda atrapada en una ressaca de cap de setmana.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per la manera festiva amb què barreja els seus referents.

→ Dir. Jon Mikel Caballero (Espanya, 2019). 90 min.

FA UN QUART de segle des que Bill Murray es va quedar atrapat en el temps. La idea torna a estar de moda amb exemples com el de la sèrie *Muñeca rusa*. A *El increíble finde menguante*, és l'Alba qui es queda atrapada en un cap de setmana. Entre cerveses, ressaca i retrets, haurà de trobar la manera de sortir del bucle, mentre les hores del dia van minvant cada vegada que tot torna a començar, i el pla es va encongint. La idea és simple però efectiva: l'Alba ha de resoldre el problema abans que la imatge no desaparegui, de la mateixa manera que a *El increíble hombre menguante* el protagonista corria el risc que el seu cos s'esvaís. Però aquí no som davant d'un relat metafísic, sinó d'una festa que es va convertint en conte moral. ■ *Violeta Kovacsics*

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
www.timeout.cat/teatre

JAVIER MANTRANA

El jardiner constant

Alberto Conejero és l'autor de 'Todas las noches de un día', que s'estrena al Goya. *Andreu Gomila* hi parla

LORCA VA SER el protagonista absent de *La piedra oscura*, l'obra que ens va fer descobrir el talent immens d'Alberto Conejero com a dramaturg, però, ens avisa, no el busqueu a *Todas las noches de un día*, la peça que, amb Carmelo Gómez i Ana Torrent, aterra al Teatre Goya. Sí, hi ha flors, però no té res a veure amb *Doña Rosita*. Més aviat, confessa, amb *L'hort dels cirerers* txekhovià i aquella "pervivència del que és inútil". De fet, es tracta d'un diàleg entre el jardiner Samuel i la Sílvia, on les flors hi tenen un protagonisme destacat. I Rodoreda?, li demanem. "Després d'escriure-la vaig llegir *Viatges i flors*, i crec que tots dos bevem de *La intel·ligència de les flors*, de Maeterlinck", assegura Conejero.

El dramaturg de Jaén, amb un peu a Girona i usuari d'un més que notable català, ens explica la història d'un jardiner jove i la propietària de la casa on treballa. En principi, això havia de ser un monòleg protagonitzat per la Sílvia, però la topada amb un jardiner murcià a Londres, a qui va atacar amb desenes de preguntes –com, per exemple, "has sentit mai plorar un jardí?"–, el va 'obligar' a introduir-hi el Samuel, "algú amb una ferida social que viu en comunió amb les plantes, les quals alhora el connecten amb el món del seu pare". I ella? Doncs és una dona que fuig i que troba aixopluc en la casa del seu tiet solter, on hi ha en Samuel. Ella, afegeix el dramaturg, "no és una dona contemporània", sinó més aviat dels 70.

"Els homes i les dones que treballen en jardins són éssers excepcionals"

"El jardí és un espai misteriós: els homes i les dones que hi treballen, que el cuiden, són sempre éssers excepcionals que tenen una relació diferent amb el temps", diu Conejero.

Todas las noches de un día manté el lirisme marca de la casa, cosa que no ha de ser cap problema per als actors. "Han d'oblidar-se de la materialitat de les paraules, han de dir el text sense literatura, ja que el que demana és sang, saliva, carn i teatre", remata l'autor. Ell en destaca el seu caràcter "tèrbol" perquè s'hi parla d'abusos, de suïcidis...

Conejero renega del realisme, ja que intenta no conformar-se amb els límits que imposa. "Hi va haver un temps en què vam patir un excés de paraula, però ara cal ser precisos i vigilar la gràcia i el perill de les paraules", diu. Per això, més enllà de Lorca, reivindica l'escriptura contemporània d'un Pablo Gisbert (El Conde de Torrefiel), Angélica Liddell i Wajdi Mouawad. ■

→ Teatre Goya. M: Universitat. Fins al 9 de juny. 16-28 €.

Més estrenes a **timeout.cat/teatre-maig**

PARLEM AMB Roser López Espinosa

BALLARINA APASSIONADA I coreògrafa de la precisió, Roser López Espinosa estrena la seva darrera peça, *Trama*, com a artista resident al Mercat de les Flors, i ens parla de com ha teixit aquesta peça per a cinc ballarins.

Tu no balles en aquesta creació, et sents còmoda fora de l'escenari?
Sí, he descobert que m'agrada moltíssim observar, mirar les persones amb qui treballo i poder emfasitzar allò preciós que és únic en cadascú. Això no treu que hi hagi moments de molta denteta.

És que la teva energia de ballarina és molt potent i no passa desapercebuda.
Els darrers dos anys he dirigit quatre creacions, dues aquí i dues a Suècia, però continuo entrenant i sí, em sento ballarina, i moltes de les propostes físiques que plantejo venen en un inici de la meva fisicitat. Però en aquest quintet hi ha coses que fan alguns d'ells que jo no podria fer.

Com has trobat el refinament?
Tota la peça es vertebra en la idea d'entrellaçar i d'afinar, del grup. La trama és la relació amb els altres, que és un lloc fluctuant. I per anar junts cal afinar, que vol dir posar-se d'acord. Però també m'interessa el desafinat, el dissentiment i la imperfecció, perquè el grup també pot crear un entramat tan fort com un nus gordià.

IRENE FERNÁNDEZ

Seria un reflex de la vida?
Sí, tota la vida són trames. El teixit, la pell, els cordons de la sabata, les relacions amb els altres... Estar junts i fer un entramat de forces multiplica l'energia i permet anar molt lluny, però també hi ha moments que poden ser un gran embolic.

La música original, com s'ha creat?
Mark Drillich és un compositor holandès fantàstic amb qui ja he treballat en set peces. Aquí hem decidit treballar amb cordes de l'orquestra, elèctriques i cordes vocals. I s'ha fet en temps real amb la composició coreogràfica.

Parlaves del moment d'afinació de l'orquestra com un dels més sublims. En dansa, quan es dona això sublim?
En dansa passa quan els intèrprets es posen d'acord de forma real, crua.
■ *Entrevista de Bàrbara Raubert*
→ **Mercat de les Flors. Del 9 al 12 de maig. 16 €.**

Més dansa a **timeout.cat/teatre-dansa**

Orsini

★★☆☆☆

OBRA DE LA SETMANA

TOT INSPIRANT-SE EN l'atemptat que el 1893 va partir el Gran Teatre del Liceu en la solemne inauguració de la temporada, el jove Aleix Aguilà ha volgut tirar la seva pròpia bomba Orsini teatral en un joc de miralls d'aspiracions pirandellianes que lamentablement no va més enllà d'un foc d'encenalls. Una bomba que recupera el discurs de la lluita de classes contra la burgesia creant un parangó entre el públic del TNC i aquells espectadors del Liceu que anaven no tant a escoltar òpera sinó a lluir-se i que els veiessin com si ells fossin els protagonistes, a banda d'emular el Peter Handke d'*Insults al públic*. En aquesta remembrança, Aguilà introdueix un joc de teatre dins del teatre on hi caben les referències més o menys simbòliques cap al nacionalisme i les vicissituds d'un noi que vol ser noia. Un garbuix d'idees que no s'articulen dramàticament malgrat l'indubtable alè poètic de l'escriptura i els esforços dels intèrprets.
■ *Santi Fondevila*

DE QUÈ VA...
Quatre desconeguts fan amistat en un casament.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per la bona feina dels intèrprets i el risc que pren Aleix Aguilà.

→ **TNC. M: Glòries. Fins al 26 de maig. 20 €.**

Oh, mami!

★★★☆☆

EXPLICA ORIOL VILA (autor i codirector amb Raquel Salvador d'*Oh, mami!*) que la trama del seu vodevil podria recordar –amb menys truculència– *Sweeney Todd*. Al públic potser li servirien també com a pista d'aquesta comèdia amb gotes amargues altres referents del teatre i el cine: *Eduardo Manostijeras*, *Zohan* i *L'habitació del costat*. Estrany còctel per llançar un missatge d'alliberament sexual i feminista en una cuqui-botiga de venda de *cupcakes* a l'Upper Diagonal. Comèdia esbojarrada amb les maneres clàssiques del teatre de bulevard –amb Anna Barrachina marcant el to– que intenta trencar la cotilla amb un discurs i un llenguatge inusual per a un gènere conservador que sol atraure un públic *ídem* que només busca en el teatre evasió i entreteniment. ■ *Juan Carlos Olivares*

DE QUÈ VA...
L'alliberament sexual de les mares de l'Upper Diagonal.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per passar una bona estona amb un vodevil políticament incorrecte.

→ Teatre Borràs. M: Urquinaona. Fins al 9 de juny. Des de 20 €.

Jacuzzi

★★★☆☆

AQUESTA OBRA PODRIA haver estat una bona *screwball comedy* amb cançons de Clara Peya, amb una idea contemporània de les relacions personals, el politiqueig i les velles trinxeres de classe. Marc Rosich tenia a la mà dos personatges incompatibles units per una irresistible atracció. També posseeix un grapat de paròdiques picades d'ullet cultes, de gags encertats i el potencial per erigir-se en un musical autoirònic i exquisidament kitsch i mamarratxo (estil John Waters). Però a excepció de tres intèrprets entregats, la funció no acaba d'arrencar i la trama sembla arrossegar-se entre històries i conflictes gens sorprenents de la intimitat i les contradiccions dels nostres polítics fins que en l'últim terç irromp un gir argumental que aporta una mica de vida i sang a l'espectacle. ■ *J.C.O.*

DE QUÈ VA...
Embolics d'una política d'esquerres i l'amant de dretes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per veure tres bons intèrprets: Laia Alsina Riera, Oriol Guinart i Antònia Jaume.

→ Sala Flyhard. M: Hostafrancs. Fins al 3 de juny. 14 €.

BARTS
BARCELONA ARTS ON STAGE

29 de maig
MARCUS MILLER
GUITAR BCN 2019

13 de juny
ELEFANTES
GUITAR BCN 2019

Els diumenges de maig
IMPRO BARCELONA
ASSASSINAT AL CLUB

4, 5 i 6 de juliol
CARTES A JULIETA
IVAN LABANDA - OSV - SERGI BELBEL
GREC 2019

ESTRELLA DAMM
el Periódico
Nivell Publicitari
Arcoiris
BTM
VENDA D'ENTRADES BARTS.CAT
Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

MARIA DIAS

No diguis 'jazz'

Raynald Colom reivindica Barcelona amb nou disc amb músics americans i el presenta a La Nau. Per *Borja Duñó*

SONS D'AMBIENT ENS treuen a passejar per la ciutat on ha crescut Raynald Colom. La remor de la Barceloneta a l'alba, una caminada fins al Raval... i una banda de jazz tradicional que sona de fons a la plaça Reial com a homenatge al seu pare, el clarinetista Philippe Colom. *The Barcelona session*, que acaba de publicar Fresh Sound, és "una oda, un viatge sonor per la meva Barcelona", explica el trompetista, nascut a París i barceloní des dels deu anys.

Raynald Colom no treia un disc al seu nom des del 2012, quan va publicar *Rise* (*Evocación* és del 2009 i *My fifty one minutes* del 2004). Ara, ha reunit músics de Nova York als estudis de La Nau perquè tenia ganes de fer un disc amb bona música que reivindiqués "les coses bones de la ciutat". Hi ha dues peces, per exemple, dedicades a artistes que l'han inspirat: *Miró* i *Tàpies*. I l'acompanyen primeres espases com Joe Sanders al contrabaix, Gregory Hutchinson a la bateria i Danny Grissett al Fender Rhodes, que afegeix una textura màgica al conjunt. "Són una rítmica increïble, li donen un sentit global", explica. També hi toca Lluc Casares, jove saxo català establert a Nova York: "És una música de tradició oral, com el flamenc, i ara a mi em toca passar la torxa".

El que no li agrada és la paraula 'jazz'. "És una paraula racista, ni Miles Davis, ni Charles Mingus, ni Max Roach la van utilitzar mai", assegura. "Ni a *Evocación* volia fer jazz flamenc ni a *Rise* mesclar jazz amb hip-hop, el que volia era ajuntar músics", explica Colom, que pensa que "la música afroamericana representa la revolució més gran des de Bach". "Sense Louis Armstrong no existirien els Beatles, i no hi ha diferència entre Duke Ellington i J Dilla", rebla. ■

DE QUÈ VA...
Un dels grans músics de Barcelona fa una oda a la ciutat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè presenta el disc al mateix lloc on l'ha gravat.

→ La Nau. Àlaba, 30. M: Bogatell. Dj. 9, 21 h. 12-15 €.

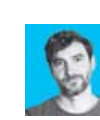

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑Les pêcheurs de perles

És probablement, després de *Carmen*, l'òpera més coneguda i representada de Bizet. Ara torna al Liceu, després de més de 50 anys, amb deu funcions d'una producció del Theater an der Wien de Viena.

→**Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del dl. 13 al ds. 25. 12-260,40 €.**

↑Filharmònica de Sant Petersburg

Iuri Temirkànov dirigeix un programa de Txaikovski, format pel *Concert per a piano núm. 1* i la *Cinquena simfonia*. El solista de piano serà el músic de l'Uzbekistan Behzod Abduraimov.

→**Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dj. 9. 20 h. 20-125 €.**

↑OBC + Veronika Eberle

La violinista alemanya interpreta tres vegades el *Concert per a violí i orquestra* de Johannes Brahms aquest cap de setmana a L'Auditori, al costat de l'OBC. També hi sonaran músiques de Dvorák i Txaikovski.

→**L'Auditori. M: Marina. Dv. 10, 20.30 h. Ds. 11, 19 h. Dg. 12, 11 h. 10-58 €.**

Més simfonies i àries a **timeout.cat/classica**

LGBTI

MAR ARNAU GONGA

DE QUÈ VA...
Un laboratori de gènere i arts escèniques.

SEGUIU-LOS LA PISTA...
Als seus comptes de Facebook i Instagram.

→ Sala Beckett. M: Poblenou. 60 € (sis sessions). espaidebut@gmail.com

Un debut esperat

DebuT* és un espai segur de formació per a actors trans. Per *Sebastià Portell*

QUAN FA DOS anys Ian Bermúdez i Ian de la Rosa van posar en marxa la primera edició de l'Espai DebuT* a la Sala Beckett potser no eren conscients que, a més de fer història, es convertirien en un dels màxims referents de l'artivisme trans al país. Segons Bermúdez, DebuT* (que és com el projecte es diu avui, per evitar confusions amb el projecte Espai Trans) "sorgeix de la necessitat de comptar amb un lloc segur, on gaudir, ser un mateix, un lloc on trobar una escolta. El debut és evident: és la idea de començar, d'estrenar, de pujar per primer cop a l'escenari. I l'asterisc té a veure amb allò trans i aquelles identitats que, d'una manera o una altra, s'hi relacionen".

La traducció pràctica d'aquestes necessitats són sis trobades de formació interpretativa al llarg d'aquesta temporada 2018-2019. Un lloc on s'aprèn a interpretar, però també a reescriure: "Moltes vegades s'ha vist el fet trans com un conjunt de persones degenerades o marginades", afirma Bermúdez, "i és per això que volíem començar a establir altres imaginaris diferents al del discurs hegemònic. Preguntar-nos: quins arquetips volem tenir? I començar a generar-ne de propis". És en aquest sentit que l'altre impulsor del projecte, Ian de la Rosa, també defensa la importància que els papers trans siguin representats per persones trans: "Si haguéssim superat el sostre de vidre (o potser hauria de dir de ciment!) de la representació, i els cossos trans ja fossin ben visibles, entendria que intèrprets cis fessin papers trans. Però hi ha un component de fisicalitat que no es pot imitar. Un actor cis no pot interpretar un personatge trans com una pell blanca no pot imitar una pell negra", diu.

El cas és que els dos Ians es van posar mans a la feina i ara ja van per la segona edició: un punt de trobada per a quinze persones del col·lectiu on es fan exercicis d'escolta, de seguretat, de confiança, de cos, de flexibilitat i de creació de personatges, que culmina en un

procés creatiu dirigit per Nur Aiza. "Tenim molta feina i poc temps", admet Bermúdez, "però l'objectiu final és tastar el teatre". ■

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

Entre dos mons

'Llindar i celístia', a Can Framis, representa el llegat creatiu de l'artista Jordi Fulla. Per *Eugènia Sendra*

TENIA UNA CONVERSA pendent amb Jordi Fulla coincidint amb la presentació del seu darrer treball a la Fundació Vila Casas. El projecte sobre l'arquitectura de pedra seca i l'imaginari visual i poètic de les cabanes s'havia vist en diferents espais –a Cal Pal, a Ordino, la mostra encara està oberta– i feia l'última parada a Can Framis, junt amb peces que dibuixen el camí que volia seguir l'artista desaparegut a l'abril. "L'arquitectura de pedra seca li serveix per fixar la mirada en un punt concret: són espais de reflexió i intimitat emprats per filòsofs", explica Natàlia Chocarro, comissària de *Llindar i celístia*. En destaca peces com *La pell de l'amnèsia*, una instal·lació formada per la imatge d'una arquitectura levitant –no és una fotografia, Fulla enganya l'ull– més una col·lecció de rocs de la Segarra. En resulta un joc de contraris: el que s'enlaira versus el pes de la terra, la ficció contra la realitat...

L'artista "se situa entre dos mons", indica Chocarro. Es mou entre el figuratiu i el conceptual i desprèn una espiritualitat zen que intuïm a *L'habitació del gra*, una proposta efímera que va realitzar amb amics. Línies d'ordi disposades amb precisió, tirades pacientment, sense fer soroll, per Lluís Calvo (dels versos del qual pren el títol de l'exposició), Vicenç Altaió, Gino Rubert... La comissària recorda la sintonia de Fulla amb el pensament místic de Rothko i el valor que per a ell tenia la filosofia oriental.

I et seguiré tot d'una, una visió hipnòtica entre la pedra i el paper doblegat, obre i clou una mostra que ha adquirit regust d'homenatge i funciona com a reivindicació d'un nom poc reconegut. Diu Chocarro que "estem deixant passar trajectòries rellevants de l'art del país perquè el llenguatge de certs autors queda lluny del que volen projectar les grans institucions, i en la postmodernitat hauria d'haver-hi espai per a tots". ■

DE QUÈ VA...
Arquitectures dibuixades i cossos escultòrics que eixamplen l'ànima.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
L'exposició mostra els darrers treballs de l'artista desaparegut a l'abril.

→ **Roc Boronat, 116. M: Llacuna. Fins al 16 de juny. 5 €.**

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

Àfrica a Occident

Pierre Thiam porta a Barcelona la cuina d'Àfrica occidental en versió d'alta gastronomia. Per *Ricard Martín*

EL SENEGALÈS PIERRE Thiam va arribar a Nova York a finals dels 80 per continuar els estudis de Física i Química. "Només era una parada de tres dies abans d'anar a la Universitat d'Ohio, però em van robar", recorda. Per recuperar els diners, va entrar a treballar en un restaurant. "La cuina és un accident en la meva biografia", riu. Al seu país, "només cuinen les dones: tornes a casa al vespre esperant un plat deliciós", explica. Treballar en un restaurant on només érem homes "va ser un xoc cultural fascinant".

Una sacsejada que es va convertir en una vocació que l'ha portat a tenir quatre restaurants i a esdevenir abanderat (amb tres llibres publicats) de la cuina senegalesa a la capital gastro del món. Thiam serà al restaurant Batuar de l'Hotel Cotton House fins al 31 de juliol oferint un menú degustació; no pas de cuina senegalesa, sinó "de l'Àfrica occidental". En diu així perquè "les fronteres són artificials, i el menjar les transcendeix: trobaràs el mateix plat de la Costa d'Ivori al Senegal, amb variacions". Això sí, el cuiner ressalta la personalitat pròpia d'una cuina –que ell presenta en versió gurmet– que es mou entre el mar –el *thieboudienne*, arròs amb peix és plat de moda també a Londres– i la subsistència a la frontera amb el desert. Fa bandera del *fònio*, "un gra autòcton resistent a la sequera, molt nutritiu i sense gluten, amb més vitamines que l'arròs i molt versàtil". Thiam veu molt futur per al *fònio* i l'*ocra* –vegetal de sabor intens, l'estimes o l'odies– a Europa i també per a la cuina dels països africans; "més enllà del tòpic de crisi i fam, Àfrica són 54 països, amb cuines que han tingut una influència gegantina a l'Amèrica del Sud, i estem fent el mateix pas que va fer la cuina espanyola o peruana: anar d'allò alimentari a l'art gastronòmic". Us sorprendrà: la seva versió de l'oest africà són plats de sabors potents però lleugers, que triguen a marxar de la memòria palatal. ■

DE QUÈ VA...
Un xef africà que triomfa a Nova York ens porta un resum gurmet i d'autor del Senegal.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
A Barcelona fins ara mai s'ha menjat ni cuinat Àfrica així.

→ **Batuar. Cotton House. Gran Via, 670. M: Urquinaona. T. 93 450 50 45. Fins al 31 de juliol. 60 €.**

Teòric Taverna Gastronòmica

→ Bailèn, 117
M: Verdaguer. T. 93 000 25 52. 25-30 €.

★★★★☆

RESTAURANT DE LA SETMANA

FOTOS: MARIA DIAS

EN TEO, SALA, i l'Ori, cuina, són de la teoria que diu que la tècnica, el bon producte de proximitat, la tradició i la innovació no han d'estar renyits amb la butxaca del client. I sense deixar de tocar de peus a terra, la posen en pràctica fent una relectura jove i lliure del receptari català tradicional. El logo del Teòric, un pollastre amb cap de gamba, avisa que aquí la cosa va de mar i muntanya.

Les croquetes homònimes amb emulsió d'allioli de safrà són el seu plat icona i amb raó; pur Empordà al paladar. El pop amb papada, trinxat de *kale* i motlles de sobrassada ens porta a Galícia, la Cerdanya i Mallorca en un mos. I tornem a Barcelona amb un cremós arròs Parellada de pollastre, sèpia i gambes i un lleuger allioli de julivert que contrasta amb gràcia amb l'au, el cefalòpode i el crustaci. Sols de mar, demanem el bacallà cuinat a baixa temperatura amb espinacs a la catalana i all negre. Immillorable. I sols de terra, el garrí amb poma. Superb. Per postres, la nostàlgia infantil ens fa demanar el pa amb oli i xocolata.

Mare, en vull més! Els plats són per compartir i cap supera els 12,50 euros. Vins catalans i cervesa Balate. El personal és encantador i gens apegalós. Així doncs, si tenim en compte totes les virtuts, cal reservar-hi amb antelació. ■ *Mireia Font*

DE QUÈ VA...
De cuinar amb un peu al receptari català i l'altre a la llibertat.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Grans plats a preus petits.

Més crítiques a **timeout.cat/restaurants**

NO T'HO PERDIS

HONG KONG SALUDABLE

→ Buenos Aires, 11. M: Hospital Clínic. T. 93 363 43 70. 25-35 €

El xef Chuen Sun Lam ha aprofitat la reforma del Shangai 1930 per reconvertir-lo en el Hong Kong 1930. El motiu del canvi és aquest: "La cuina cantonesa més purista perviu a Hong Kong, i aquesta és la nostra línia", explica. Ara, la reforma de la cuina obeeix a la intenció d'incorporar forns de vapor, per oferir una cuina més saludable. "Menja com si tot fos medicinal, o acabaràs menjant medicines", recorda aquest pioner de la cuina xinesa a Barcelona. Ara, plats com peix al vapor amb gingebre i cebeta són xutades de sabor i salut. ■

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

MARIA DIAS

BAR DE LA SETMANA

El Beertuós

→ Joncar, 3. M: Poblenou.
T. 93 683 66 36.

★★★★☆

BONA GENT, BONA teca i birra fresca; amb aquest eslògan la carta del Beertuós et convida a acompanyar una cervesa artesanal amb una tapa d'allò més original. Si ets vegà i estàs cansat d'anar a qualsevol bar i que d'opcions per picar entre les begudes només tinguis olives –si no són farcides–, aquest és el teu local. El xef és vegà i es nota: amanida russa de remolatxa, *nuggets* sense ales, xoricets 'amicsdelsanimals' amb ceba dolça, braves cremoses, entrepans d'heura i hamburgueses amb combinacions delicioses.

Tenen dotze tiradors i la majoria serveixen cervesa artesana local. "Cal donar a conèixer la nostra bona feina", diuen. Si et deixes aconsellar, trobaràs el grau d'amargor, dolçor o torrat que necessites. Mentre assaboreixes la birra, podràs gaudir d'una pau insòlita a Barcelona: rock dels 90 a un volum que permet una conversa comprensible. El bar recorda els baixos d'un mas, amb el rebost carregat de productes per a tot l'any, encara que el Beertuós és diàfan i només té uns quants quadres penjats. L'entrada estreta, amb falsa pedra vista i bigues i, al fons, un espai que s'eixampla recorden un sota escala de casa rural. ■ *Júlia Gamissans*

DE QUÈ VA...
Un lloc ideal per tastar la cervesa que s'està fent a casa nostra.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
És un local tranquil, amb unes tapes collonudes, on fer la birra de sempre però amb més gràcia.

Més temples del mam a **timeout.cat/bars**

VI DE LA SETMANA

Abadal Rosat 2018

→ DO Pla de Bages. 12,50%. 8 €.
★★★★☆

Anyada 2018, marcada per un clima continental on la intensitat aromàtica es fa notar regalant maduixetes, cireres d'arboç i gerds! Un vi que ha guanyat el prestigiós Vinari de Plata amb un cupatge guanyador de l'autòctona sumoll i el reconegut cabernet. Aquesta bodega sempre ha lluitat per demostrar l'immens potencial del Pla de Bages: un vi alegre, ple de primavera, bon humor i llum. ■ *Meritxell Falgueras*

EL CÒCTEL

COSMOPOLITAN

ELS INGREDIENTS
Vodka i suc de nabius, amb dues gotetes de llimona i triple sec. El de sempre, vaja.

EL BAR
El Quinto Moño (Villarroel, 96) revisita un clàssic amb ofici i preu popular.

EL TRUC
El tropicalitzen amb puré de papaia fresca i el porten a Àsia amb un pessic de gingebre.

FOTO: IRENE FERNÁNDEZ

PREN-NE NOTA

Stop plàstics!

Les anelles de les llaunes ja tenen els dies comptats! Damm fa un pas endavant en el seu compromís amb el medi ambient i està provant un sistema per substituir-les

ALS DIARIS, A les xarxes i a la televisió. Constantment ens arriben noves imatges de tones i tones de residus que envaeixen els nostres oceans de plàstic. La comparativa de l'espectacular blau de les costes d'abans amb la brutícia d'ara és impactant i és dur veure com el nostre planeta, les diverses espècies i tots nosaltres ens estem sentenciant a viure en un entorn de cada vegada menys riquesa natural.

És per això que grans empreses estan treballant en noves maneres de reduir l'impacte de la societat en el planeta i una d'elles és Damm, que ha decidit afegir el seu granet de sorra en la conscienciació i ha ideat una aportació molt important en la lluita contra el canvi climàtic. La companyia cervesera està provant un nou sistema que permet agrupar les llaunes amb un embalatge de cartró 100% biodegradable en substitució de les anelles de plàstic. Aquest nou format està fabricat amb fibres naturals provinents d'arbres gestionats de forma sostenible i responsable que compten amb el segell FSC. Si la prova que Damm està duent a terme amb Estrella Damm funciona i aplica el sistema a totes les seves marques, aconseguirà reduir més de 260 tones de plàstic l'any, l'equivalent a gairebé 89 milions d'unitats d'anelles de plàstic. Amb aquesta innovadora iniciativa, Damm se suma a l'onada de projectes i manifestacions ecologistes que s'estan duent a terme per part d'empreses, associacions i persones compromeses amb el planeta, com és el cas de la jove Greta Thunberg, tot un referent en la lluita actual contra el canvi climàtic. ■

→ estrelladamm.com/ca/sostenibilitat

Festivals amb consciència

LA LLUITA NO s'acaba aquí, ara també podrem combatre el canvi climàtic com millor ho sabem fer: anant de festivals! Estrella Damm sempre ha donat suport a la cultura del nostre país i és present en molts dels festivals de música que es duen a terme en el nostre territori. Però com tots sabem, tot festival suposa la utilització d'una gran quantitat de gots i és per això que Estrella Damm ha començat a substituir els clàssics gots de plàstic per uns de 100% biodegradables, fabricats amb materials vegetals. Així que ja ho sabeu, a partir d'ara, quan us prepareu per ballar davant d'un escenari a l'aire lliure o allà on sigui, comproveu com és el got que teniu entre les mans, perquè tots som necessaris per viure en un planeta millor. Salut!

Més roba conscient a
timeout.cat/moda-sostenible

Moda al servei de tothom

Free Form Style és una marca de roba inclusiva, pensada (o no) per a persones amb alguna discapacitat. Per *Laia Beltran*

SI UNA SAMARRETA té un lateral que es tanca amb botons de pressió, a tu i a mi ens és igual. Tampoc ens importa si uns pantalons porten cremalleres de dalt a baix o una dessuadora *oversize* les porta a les mànigues. No hi pensem perquè ni tenim una cama o un braç ortopèdic ni anem en cadira de rodes. Però per a la gent que pateix una discapacitat, una acció tan simple com vestir-se cada matí pot esdevenir un drama. "Jo ho vaig viure quan, després d'un accident, vaig començar a buscar roba adaptada per al meu cosí", explica l'estilista Marina Vergés. I va ser per aquesta necessitat familiar que, juntament amb la seva cosina Carolina Asensio, va crear Free Form Style. "Ells també tenen dret a vestir bé, això els fa guanyar confiança", assegura.

En aquesta aventura empresarial no caminen soles. "L'Institut Guttmann ens va posar en contacte amb homes i dones que ens han explicat les seves necessitats. I a partir d'això hem anat creant els dissenys. Hem començat amb peces bàsiques, però ja n'estem preparant de noves, com un conjunt d'americana i pantalons –o faldilla– per als que van en cadira de rodes", continua la Marina. "Treballem amb una patronista boníssima, busquem teixits hipoal·lèrgics, fem costures especials que no produeixin llagues... A més, produïm a Barcelona i venem *online*. No, no és fàcil fer roba inclusiva, però és una feina molt agraïda", confessa. I recorda el mail que els va enviar fa poc un arquitecte de 28 anys, diagnosticat d'ELA, i que sap que acabarà en una cadira. "Ens va dir que s'havia emocionat molt en saber que una marca de roba es preocupava per gent com ell". Moda al servei de les persones? Li-te-ral-ment. ■

DE QUÈ VA...
Moda inclusiva que aposta per teixits hipoal·lèrgics i costures antillagues.

PER QUÈ L'HEU DE CONÈIXER...
Un projecte agraït, a més d'útil i empoderador.

→ freeformstyle.com

El teu estil

Per Eugènia Sendra

1

ELEGANT

Oysho

De la col·lecció Beachwear de la marca d'Inditex ens sedueixen el vestit *midi* d'aspecte setinat i els pantalons que hi van a joc: per com cauen i pel verd intens i sofisticat.

→ 25,99 €. oysho.com

2

CÒMODE

Gabriel for Sach

Útil, pràctica, amb estil. La marca de Gabriela Comella projecta aquestes qualitats en bosses com la Tee Carré Green. Es pot dur com a bandolera o bossa de mà, i és de cotó 100%.

→ 150 €. gabrielforsach.com

3

ATEMPORAL

Lacoste

Hi ha peces (i colors) que sobreviuen a les modes, com el polo. Aquesta versió en cotó ultralleuger i dissenyat per a la pràctica esportiva segur que també veurà el carrer.

→ 70,90 €. lacoste.com

4

ESTRIDENT

Jeffrey Campbell

Són capaços de transformar la sandàlia clàssica en una sabata extremada, quasi *kitsch*. Les Furture Clear Green Combo barregen plàstic, metacrilat i pell de to verd clar.

→ 130 €. aurevoircinderella.com

EL CALAIX DEL SASTRE

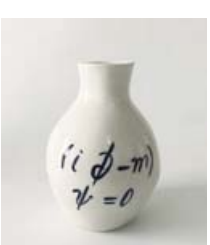

Art ceràmic

→ material-objects.com

Material és una firma d'objectes utilitaris carregats de valor simbòlic. Ara estrenen una col·laboració amb Fem: porcellana il·lustrada amb la fórmula impossible de Pere Llobera (95 euros).

Les modistes

→ mhcat.cat

Fins al 13 d'octubre, el Museu d'Història reivindica les genials modistes que van participar en la renovació de la moda a Barcelona al segle XX, a través de més d'un centenar de peces de la col·lecció Antoni de Montpalau.

Palomo 'dixit'

→ megustaleer.com

Carrera ascendent des del 2015 i focus mediàtic, però el que distingeix la marca d'Alejandro Gómez és la reivindicació d'una nova masculinitat. Reflexiona sobre tot plegat en el seu primer llibre, *Palomo Spain* (19,90 euros).

Descomptes

→ rec0.com

El Rec.0 transforma les adoberies d'Igualada en un espai de moda i cultura. Del dc. 8 al ds. 11 no deixeu de visitar les botigues efímeres de Dockers, Element, Josep Abril, Rita Row, Ika i Bobo Choses, entre altres.

Viatges

MARIA JUNYENT

PORTO

A la riba del Douro

Idees per a una escapada al nord de Portugal, més enllà de la llibreria Lello de Harry Potter. Per *Maria Junyent*

MENJAR UNA FRANCESINHA, fotografiar rajoles de colors, beure vi de Porto a la vora del Douro i pujar a la Torre dos Clérigos per admirar l'oceà de teules que cobreix la ciutat. D'acord, i després, què? Els carrers de Porto sempre són plens i fan olor de cafè i de llençols nets. La ciutat es desplega a una escala tan humana que permet fer-se-la a peu i és alhora tan inesgotable perquè sempre calgui una visita més. Té tot allò que George Steiner esmentava a *La idea d'Europa*: la història, l'herència de la tertúlia, els porxos i les places. La millor guia per visitar Porto és preguntar al carrer. Així ho hem fet nosaltres i ho compartim aquí. ■

ARQUITECTURA
Les façanes de la Ribeira fan la postal de Porto. El millor lloc per fer la foto és Vila Nova de Gaia, a la riba de davant d'on són. A banda de colors llampants i ferro forjat, també hi veureu pancartes contra l'especulació dels últims anys.

On anem?
timeout.cat/viatges

Visita el Mercado do Bolhão

Els mercats són el lloc idoni per mesurar el caràcter d'una ciutat. El de Bolhão, en actiu des del 1914, és un polvorí sorollós, ple del color de les fruites i verdures i el perfum de sardines que pots menjar allà mateix, acompanyades d'una copa de vi de Porto. Ves-hi a primera hora!

Escapa't a Matosinhos

Al nord del districte de Porto hi ha la platja de Matosinhos, la més gran de la regió i la millor opció si vols menjar un bon plat mariner a un restaurant tradicional. A Casa Serrão, temple de menjars populars, hi fan unes sardines a la brasa delicioses i uns arrossos caldosos per sucar-hi la vida.

Fundação Serralves

Un museu d'art modern, una casa art-déco del 1950 –construïda pel segon comte de Vizela, aristòcrata tèxtil– i un parc verd ple de racons per explorar fan de la Fundação Serralves un dels espais artístics i històrics més interessants de Porto. Podeu arribar-hi amb bus des del centre.

Mapa de 'mals hàbits'

Que el porto és la beguda oficial de la ciutat ho sap tothom, però que l'equivalent al seu gintònic és el *portonico*, no ho sap tanta gent. Si voleu tastar-ne un de bo, correu a Plano B, una casa colonial convertida en club. Si encara no voleu marxar a casa, opteu per Maus Hábitos, club instal·lat a una quarta planta amb una programació brutal de concerts, sessions de DJs, projeccions de cinema i fins i tot una pizzeria.

TEMPORADA 2018/19

ROSER LÓPEZ ESPINOSA

TRAMA

DEL 9 AL 12 DE MAIG

UNA PARTITURA SOBRE EL GRUP,
LES SEVES ARESTES
I LES SEVES DERIVES

Més informació, entrades i
abonaments a **mercatflors.cat**

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

© Alex Salcedo

CONSORCI FORMAT PER

Ajuntament de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AMB EL SUPORT DE

inaem

BEETHOVEN SIMFONIES | VOX LUMINIS BUXTEHUDE | PASSIÓ SEGONS SANT JOAN | JORDI SAVALL | FRANCO FAGIOLI & IL POMO D'ORO | FESTIVAL LLUMS D'ANTIGA | VÁCLAV LUKS I COLLEGIUM 1704 | SOLISTES DEL FESTIVAL DE LUCERNA | ARMIDA QUARTETT | DAVID OISTRACH QUARTET | NICOLA BENEDETTI TRIO | NIKOLAI LUGANSKY | QUARTET CASALS | FESTIVAL EMERGENTS BARCELONA
Abona't a L'Auditori Temporada 19_20
L'AUDITORI
auditori.cat
L'Auditori és un consorci de
Ajuntament de Barcelona
Generalitat de Catalunya Departament de Cultura
Mitjans patrocinadors
LA VANGUARDIA
3 CATALUNYA RADIO